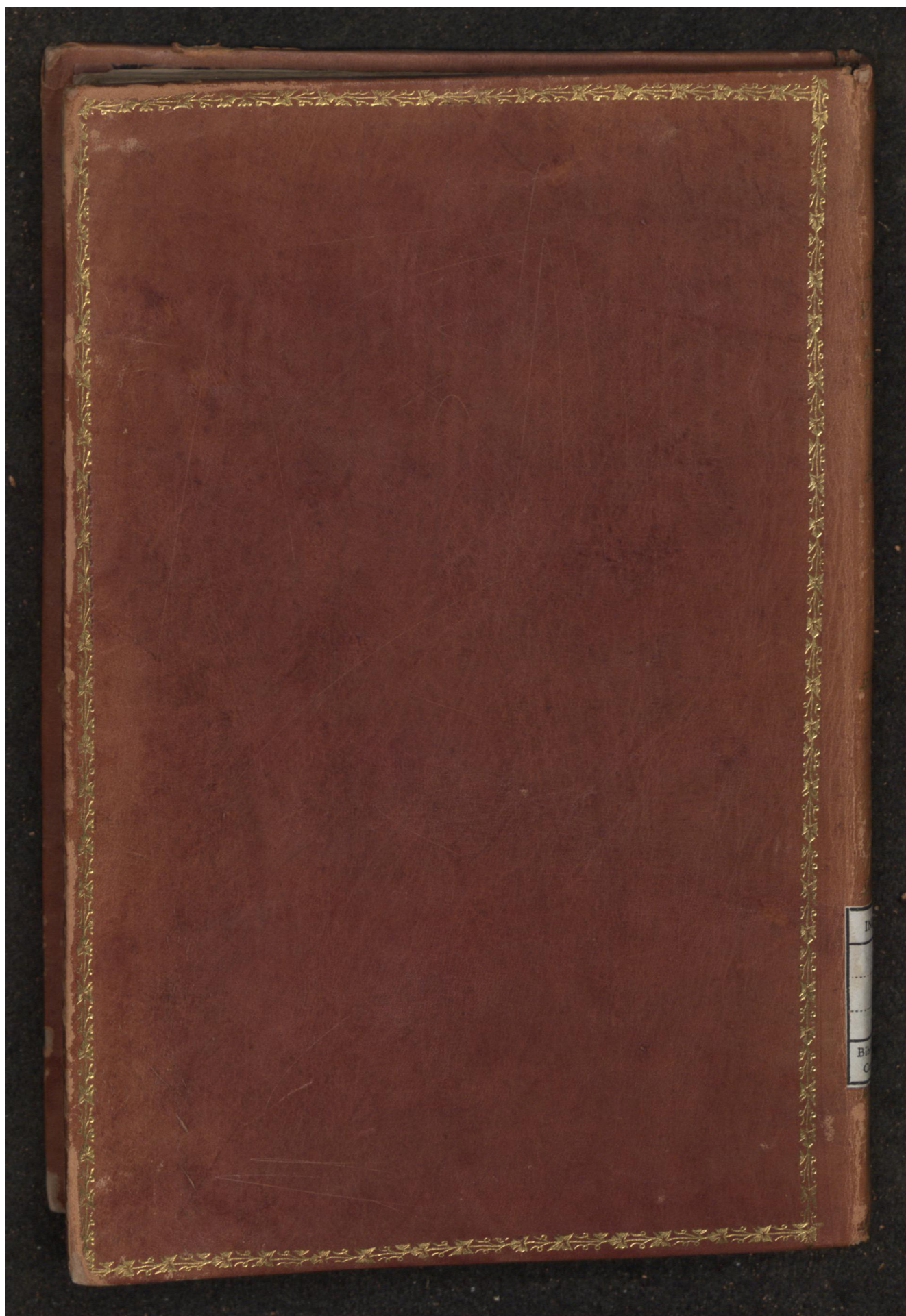

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.6.68

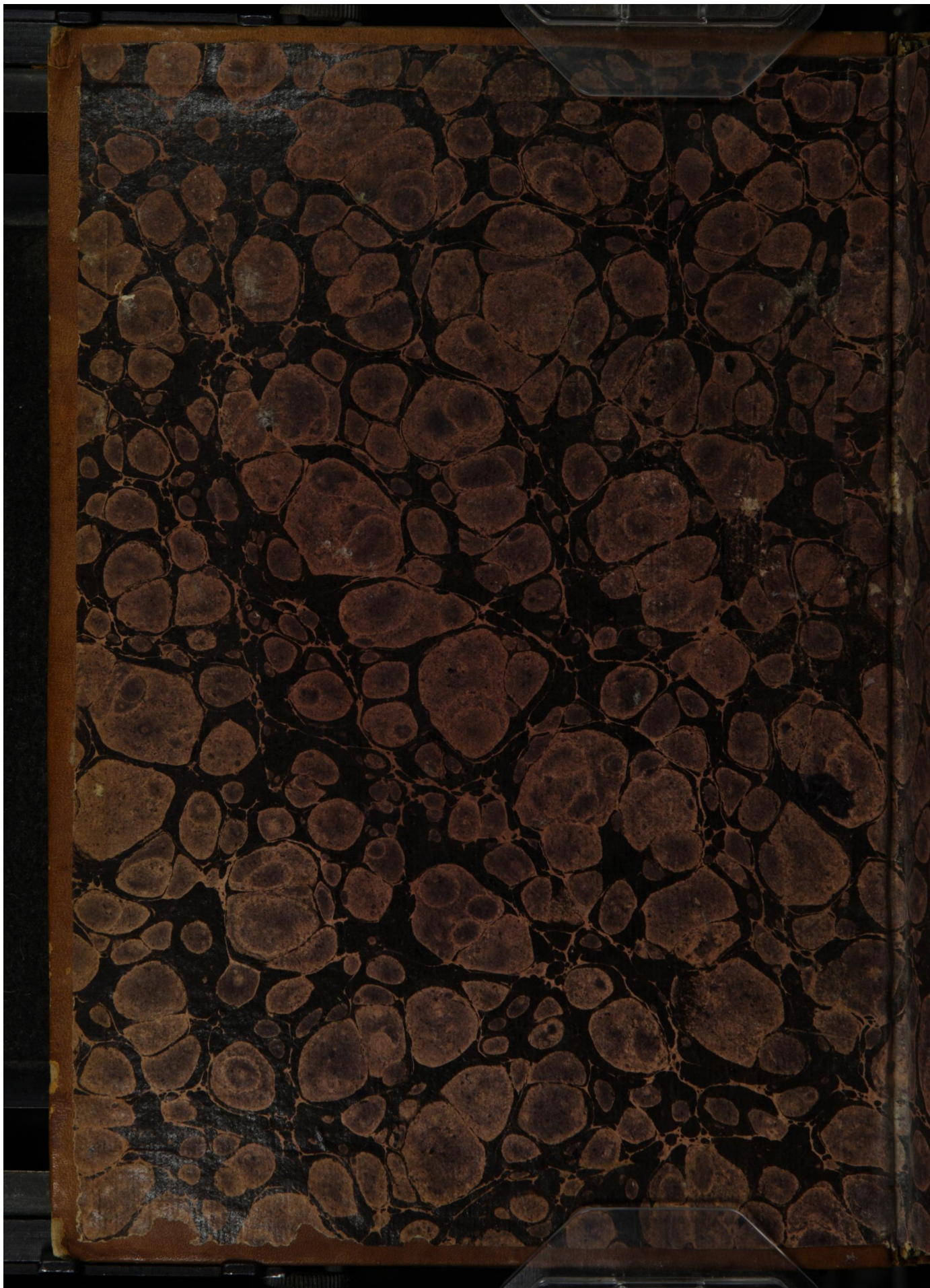
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.6.68

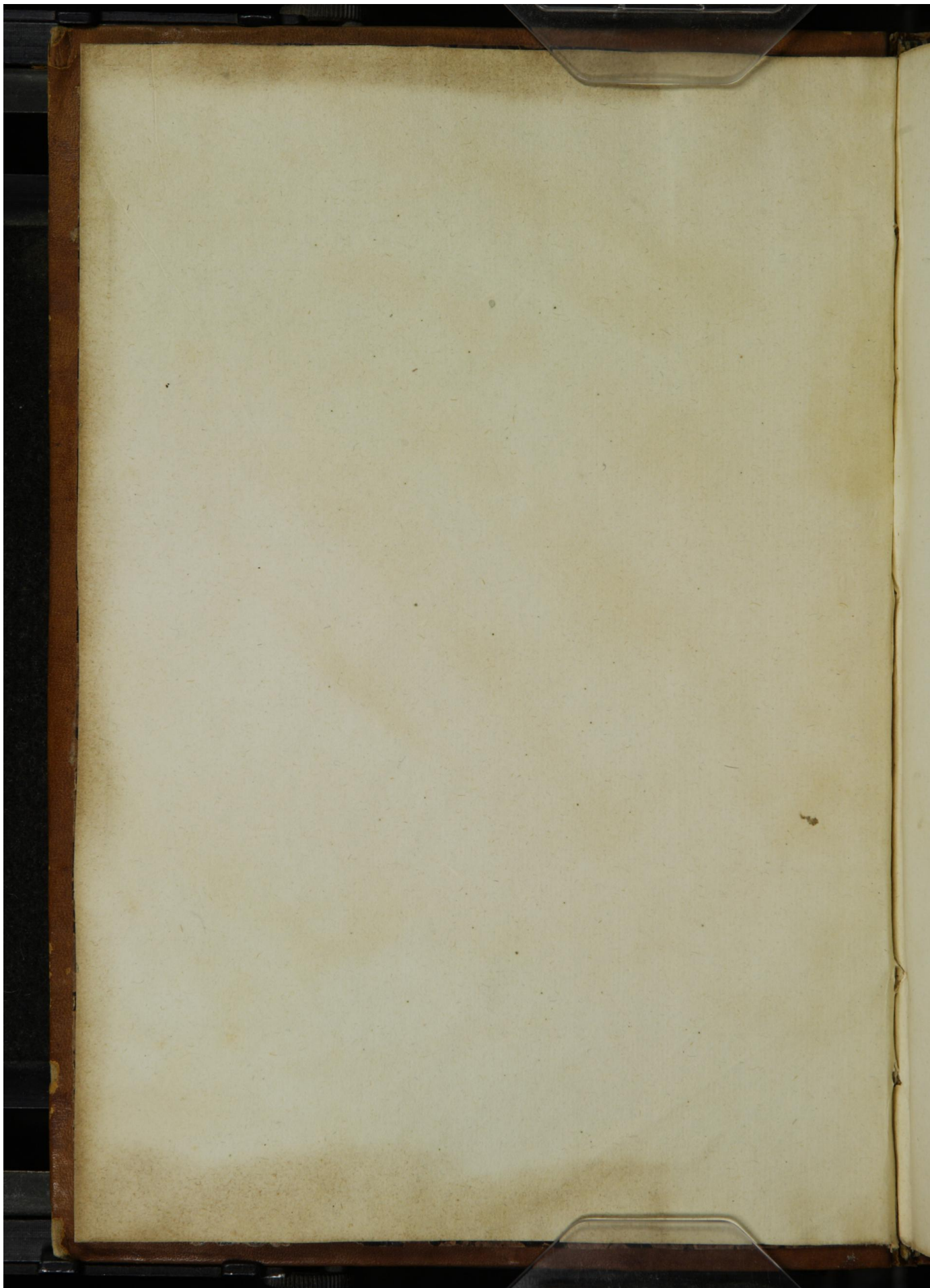
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. I.6.68

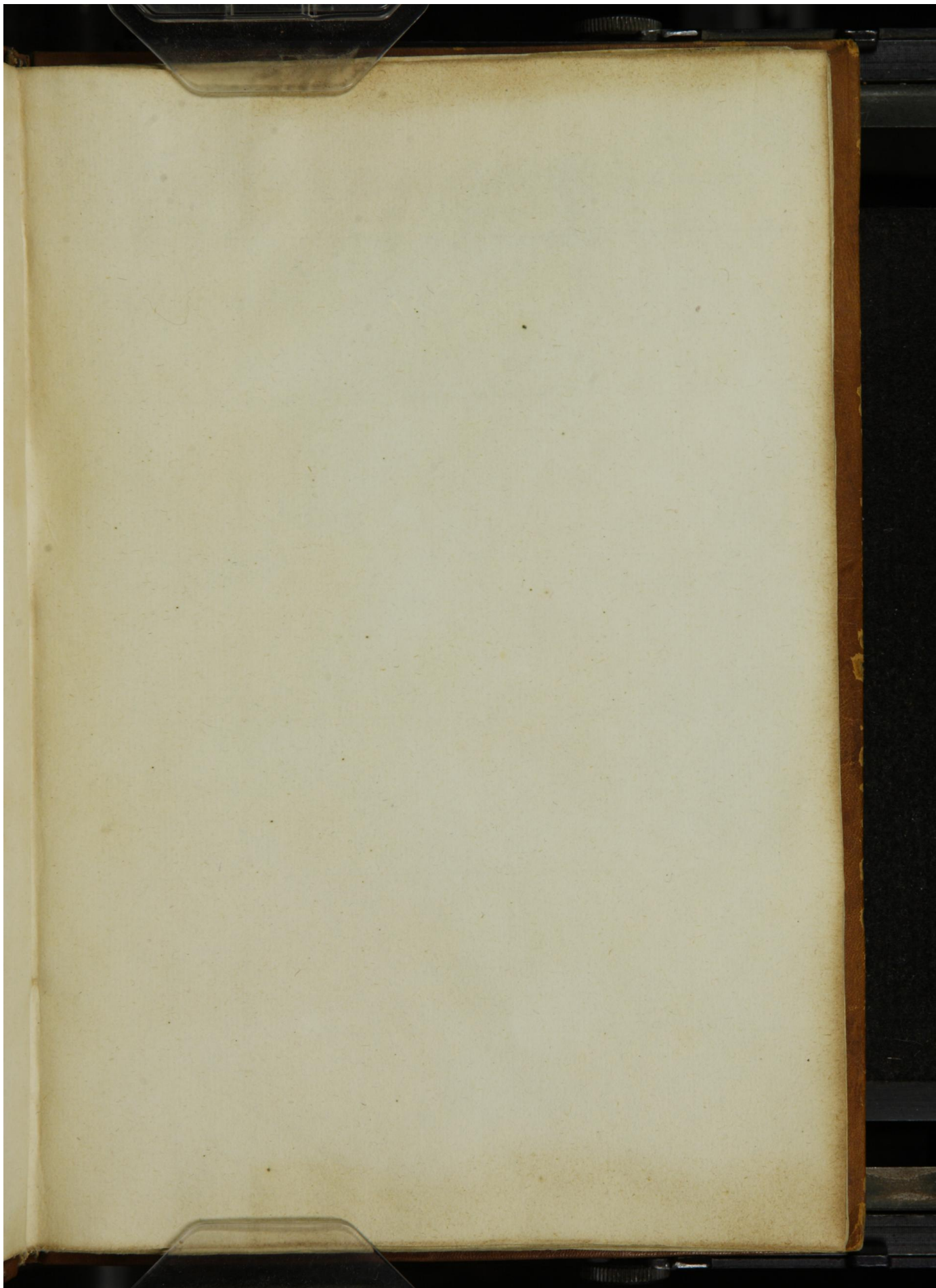

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.6.68

La presente opera (se duobus amantibus) è stampata
a Roma, Adam Rot, c. 1472

Caratt. nel puro stato orig., senza Faccia del 9
usato da Gensberg e Schreiner.

(Comunicare. del sig. G. Martini)

mancano due carte
bianche: la 1 e la 39

H 225

X
2

Incipit tractatus de duobus se inuicem dilige
ntibus Cōpositus per dominū Eneam filiū
poetam Impialemq; Secretariū. Qui tandem
ad sūmū Apostolatus apicem assumptus Pius
papa secundus uocatus est.

Agnifico et generoso militi, dñō
Gaspari slick domino Nouicatri
Cesareo cācellario ac terrarū Egee
Cubitiq; Capitanio domino suo
p̄cipuō. Eneas filius poeta Impialisq; secre
tarius Salutē plurimā dicit. Marianus sozinus
Senēsis cōterraneus meus Vir tum mitis inge
niū tum multarū l̄rarū. cuius adhuc similem visu
rus ne sim hereo. duos amantes ut sibi describe
rem rogatū me his diebus effecit. nec referre
dixit rem ueram agerem | an more poetico fin
gere. nescis q̄ uir fiet miraberis tibi hominē
expendam. Nihil ei p̄ter formā natura inuidit
ho nūcio est. nasci ex mea familia debuit cui par
uorū hominū est cognomen Vir est eloquēs lu
ri utriusq; consultus. hystorias omnes nouit.
poetice peritus est. carmē facit et latinū et tus
cū. philosophie tam sciens q̄ plato. Geometer
quasi boetius. In numeris macrobio similis. nul
um instrumentū ignorat musicū. Agriculturā
quasi virgilius nouit. nihil ciuile uiro ignotum.
Dum iuueni adhuc stabant in corpore uires.

alter Entellus erat luctandi magister nō cursu
non saltu non cestu poterat superari. Preciosi
ora sunt interdum parui corporis uascula. ut gē
me lapilli testantur. Nec abre fuerit illud in
hunc referri quod de Thideo scribit Statius.
mator in exiguo regnabat corpore uirtus. Dis
formam huic homini et immortalitatem si de
dissent Is etiam erat deus. Sed nemo sortitus
est omnia. Inter mortales nullum adhuc noui.
cui pauciora q̄ huic defuerint. quid qd̄ minutis
sima etiam didicit quasi alter. Appelles sic pin
git. nichil emendatius est. nichil lucidius q̄ sua
manu scripti codices. Sculpsit ut Praxiteles.
nec medicine ignarus est. Adde uirtutes mora
les q̄ alias regunt ducuntq̄. Noui meis diebus
plerosq̄ studiis litterarum deditos disciplinis
qui admodum habundabant. Sed hi nihil ciuili
tatis habebant. nec rem publicam nec domesti
cam regere norant. Stupuit pagliariem. et furti
uulicum accusauit. qui Suem fetam undecim
porcellos. asinam unum dūtaxat enixam pullū
retulerat. Gomitius Mediolane n̄. grauidum
se putauit diuq̄ partum ueritus est quia se ux
or ascendit. Hy tamen iuris maximū lumen ha
biti sunt. In aliis p̄terea uel fastum uel auaricia
iuenies. Hic perliberalis ē plena illi semp̄ domus
est honestis hospitibus. nulli aduersus ē. puppi
los tuetur. egros solatur. pauperibus subuenit.

uiduas iudat. nulli indigenti deest. uultus eius
 quasi Socraticus semper est idem. In aduersis
 fortez animum prebet. nulla fortuna inflatur.
 Versutias nō ut exerceat sed ut caueat q̄libz
 nouit / ciuibz dilectus est / pegrinis amatus :
 nulli odiosus est / nulli grauis. At homo tātaq̄
 uirtutum / cur nunc rem leuiusculam exigat nō
 scio. Illud scio / nihil illi me negare fas est. eum
 namq̄ dum Senis essem unice dilexi / nec dimi
 nutus est amor q̄uis sepatus sit. Is quoq̄ cum
 esset ceteris nature dotibus preditus / tamen
 hoc maxie dono pollebat / ut nullis erga se steri
 lem amorem esse sineret. Huius ergo rogatus
 non censui respuendos. scripsi q̄ duorum aman
 tium casus / nec finxi / Res acta Senis est / duz
 Sigismūdu Impator illic degeret. tu etia ad
 eras. et si uezp̄ his auribus hausi opam amoris de
 disti. ciuitas ueneris est. aiūt qui te norunt q̄
 uehemēter arseris. q̄q̄ nemo te gallior fuerit.
 nihil ibi amatorie gestū esse te inscio putant.
 Ideo historiam hanc ut legas precor. et an uera
 scripserim uideas. nec remisci te pudeat si qd
 hmoi nōnunq̄ euenit tibi hōeīm fueras. Qui
 uero nunq̄ sensit amoris ignem / aut lapis ē aut
 bestia. Ipsum namq̄ uel per deoz̄ medullas nō
 latet ignea fauilla.

Alia epistula eiusdē domini Enee
ad illum Job cuius rogatum primo
historiam infra scriptam contexit.

Eneas Silvius poeta imperialis q̄ secretarius. S.
P. D. Marino Sozino utriusq̄ iuris interpreti
et concilii suo. Rē petis haud cōuenientē etati
mee / tue uero et aduersā et repugnātē. Quid
enim est q̄ uel me iam pene quadragenarium
scribere / uel te quinquagenarium de amore cō
ueniat audire. Iuuenes animos ista delectāt et
tenera corda deposcunt / Senes autē tā ydonei
auditores sunt amoris / q̄ prudētie iuuenes. nec
quicq̄ est senectute deformius / que uenerē af
fectat sine uiribus. Iuuenes tamen et aliquos
amantes senes / amatum nullū. Nam et matro
nis est et puellis despectū seniū. nullius amore
tenetur mulier nisi quē uiderit etate florentē.
si quid aliter audis deceptio subest. Ego uero
cognosco amatorium scriptum mihi non conue
nire / qui iam meridiem pretergressus in ueste
rum feror. sed non minus me scribere q̄ te pos
cere dedecet. ego debeo tibi morigerus esse.
tu uide quid postules. Nam quāto es natu ma
turius / tāto equius est parere amicitie legibus.
quas si tua iustitia non ueretur / mandando in
fringere / nec stultitia mea transgredi timebit
obediēdo. Tua in me tot sūt beneficia ut nihil

negare petitionū tuarū queam / etia si inmixtū
 sit aliquid turpitudinis. Parebo igitur petitiōi
 tue iam decies multiplicatē. nec āplius negabo
 qđ tanto postulas desiderio. non tamen ut ipse
 flagitas fictor ero. nec poetica utemur tuba dū
 licet uera referre. Quis enī tam neq̃ est ut mē
 tiri uelit cum uero possit se tueri. quia tu sepe
 amator fuisti / nec adhuc igne cares. Vis tibi
 duorū amantiū ut hystoriam texam. nequitia ē
 que te non sinit esse senem. Ero morigerus cu
 piditati tue et hanc nimis egri canitiem prurire
 faciā. nec fingam quando tanta est copia ueri.
 Quid enim est toto terrarū orbe amore cōius
 qđ ciuitas quod opidulū que familia uacat exē
 plis. quis trigessimū natus ānum amoris causa
 nullum pēgit facinus. ego de me coniecturam
 facio / quem amor in mille picula misit. Ago su
 peris grattas qđ structas insidias millies fugi. fe
 litior astro martis quem uulcanus cum uenere
 iacentem ferreo illaqueauit reticulo. deriden
 dumqđ diis ceteris ostētauit. Sed alienos q̃ me
 os amores attingam. nedum uetusti cineres ig
 nis reuoluo / scintillam adhuc uiuentem replam
 Referam autem mirum amorem peneqđ incre
 dibilem / quo duo amantes ne dicam amentes
 Inuicē exarsere. nec uetustis aut oblitteratis
 utar exemplis / sed nostri temporis ardentes
 faces exponam. Nec troyanos aut babiloneos

sed nostre urbis amores audies quauis ex amā
tibz alter sub artheo natus fuerit celo. forsitan
et huic suggerere aliquid utilitatis licebit. Nā
cum puella que in argumentum uenit amo re
perdito interplora ndum mestam et indignan
tem exalauerit animam. Alter uero nunq post
hac uere leticie particeps fuerit. cōmonitio que
dam iuuenibus erit his ut abstineāt nugis. Au
diant igitur adolescentule et hoc edcēte casu
uideant ne post amores iuuenum se ea t perdi
tum. Instruit hec historia iuuenes ne m litie se
accingant que plus fellis habet q mellis. sed ob
missa lasciuia que homines reddit insanos iur
tutis incumbant studiis que possessorem su
sola beare potest. In amore autem quot lateāt
mala si quis aliunde nescit hinc poterit scire.
Tu uale te historie quā me scribere cogis attē
tus auditor esto.

Hic incipit hystoria principalis

VRBEM Senam vnde tibi et mihi origo ē
Intranti Sigismundo cesari quot honores im
pensi fuerint iam ubiq uulgatum est. Palaciū
illi apud Sacellum sancte Marte supra uitum
qui ad tophorum ducit portam structum fuit
Huc postq cerimonie pacte sūt cum uenisset
Sigismūdu quatuor maritatas obuiā habuit |

nobilitate | forma | etate | ornatuq; pene pares
 an mortales sed deas unusq; se putauit si tres
 dūtaxat fuissent Ille uideri poterant quas re
 ferūt paridem per quietem uidisse. Erat Sigis
 mundus licet grandæus in libidinem pronus |
 matronarū alloquū admodū oblectabā et fe
 mineis blandimentis gaudebat nec suauis illi
 quicq; fuit illustriū aspectu mulierū. Vt ergo
 has uidit desiliēs equo inter manus earū recep
 tus est. et ad comites uersus | similes ne unquā
 his fēas uidistis. ego dubius sum an facies hu
 mane sint an angelici uultus | sūt celestes certe
 Ille oculos humo detinentes ut uerecundiores
 fiunt sic pulchriores reddunt. Sparso namq; in
 ter genas rubore tales dabant ore colores qua
 les nitidum ebur hostio uiolatum. aut quales
 reddunt i mixtis purpureis rosis lilia. precipua
 tamen inter eas nitore Lucretia fuit. adoles
 centula nōdum ānos nata uiginti. In familia ca
 millorū Menelao p̄diuiti uiro nupta Indignū
 tamen cur tātum decus domi seruiret sed dig
 no quem uxor deciperet. et sicut nos dicimus
 cornutum quasi ceruū redderz. Statura eminē
 tior reliquis. come illi copiose et aureis laminis
 similes. quas nō more uirginum retro fufas mi
 serat. sed auro gēmisq; incluserat. Frons alta
 spaciū decētis nulla intersecta rūga. supercilia
 in arcum tēsa pilis paucis nigrisq; debito inter

uallo lustrata. oculi tanto splendore nitentes
ut in solis modum respicientium intuitus ebeta-
reut. His illa et occidere quos uoluit poterat
et mortuos cum libuisset in uitam resumere.
Nasus in filum directus roseas genas equali
mensura determinabat. Nihil his genis amabi-
lius. nihil delectabilius visu. que cum mulier ri-
sit in puam utrinque dehiscere foueam. nemo
hanc uidit qui non cuperet osculari. Os paru-
decens. labia corallini coloris et ad morsum ap-
tissima. dentes paruali et in ordinem positi ex
cristallo uidebantur per quos tremula lingua
discurrens non sermonem sed armoniam sua-
uissimam movebat. Quid dicam mentis speciem
aut gule candorem. Nihil illo in corpore non lau-
dabile. Interioris forme iudicium faciebat exte-
rior. Ne non hanc aspexit qui uitro non inuiderit
Erant insuper eius in ore multe facecie. sermo
is fuit qualem rumor est graccoz matrem habu-
isse Corneliam siue hortensii filiam. nec suauius
aliquid eius orone nec modestius fuit. Non ut
plereque tristi facie honestatem ostendebat sed
alacri uultu modestiam. non timida. non audax
sed temperatum uerecundie metu uirilem animum
femineo in corpore gerebat. Vestes illi multiplices
erant. non monilia non fibule non banthi non
armille deerant. redimicula capitis mirifica. mul-
ti uniones adamantesque tum in digitis tum in

5
ferto fuere. Nō helenam pulcriorem fuisse cre-
diderim. quo die paridem in cōuiuium Mene-
laus excepit. Nec ornatiorem Andromacchē-
euz satis hectoris iniuncta est nuptiis. Inter has
Caterina petrusia fuit. que paulo post uita fūc-
ta cesarem in funeribus habuit. qui et natum ei-
us milita ante sepulchrum donauit. quīs in fau-
ces huius quoq; mirabil' forme decus elucebat
Inferior tamē Lucretia erat. Omnis de Lucre-
tia sermo audiebatur. hanc cesar. hāc ceteri cō-
mendabant. Intuebanturq; quocūq; illa uerte-
batur. eo et oculi sequebantur astantium. Et
sicut orpheus sono cythare siluas ac saxa secū
fertur traxisse. Sic ista homines suo quocūq;
uolebat intuitu ducebat. Vnus tamen inter
omnes plus equo in illam ferebatur Eurialus
franco quem nec amorī forma nec diuitie red-
debant ineptum. duozq; et. xxx. annozq; erat. nō
eminentis stature. sed lete grateq; habitudis.
Illustribus oculis malis ad gratiam tumescenti-
bus. ceteris membris non sine quadam magēs-
tate decoris stature correspondentibus. Re-
liqui curiales propter longinquā militiā omnes
auro excussi erant. Hic quia et domi habunda-
bat. et propter amicitiam cesaris magna mune-
ra recipiebat. Indies ornatiores cōspectibus ho-
minum reddebatur. Longum famulorum ordi-
nem positione ducebat. Nunc auro illitis. nunc

muricis tiri sanguine tinctis. Nūc filiis que le-
gūt serēs textis uestibus utebatur. Tum equi
tales illi erāt quales in fabulis est ad troyam ue-
nisse mēnonis. Nihil huic ad excitandum illum
blandū animi calorē magnāq; mentis uim quam
uocant amorē preter oculū deerat sed uicit Iu-
uentus et luxur. tum leta fortune bona quibus
ille nutrit. Nec potens Eurialus sui ut Lucre-
tiam uidit ardere puellā cepit. herensq; uultu
nihil satis uidisse putabat. nec impure dilexit.
mira res. multi egregia forma Inuenes. sed unū
hūc Lucretia | plures honesti corporis mīeres
Sed hanc unam Eurialus sibi delegit. Non ta-
men hac ipsa die uel mense flāmam Lucretia
cognouit Euriali uel ille Lucretie. sed amare se
frustra uterq; putauit. Vt igitur cerimonis
sacro cesaris capiti patis modus fuit. et illa do-
mū reuersa in Eurialum tota et in Lucretiā to-
tus Eurialus ferebatur. Quis nūc tīsbes et pri-
ami fabulam demiretur. Inter quos noticiam
primosq; gradus uicinia fecit. Et quia domus
habuere contiguas tempore creuit amor. Hi
nusquā prius se uiderant nec fama cognouerāt
Hic franco et illa etrusca fuit. nec lingue com-
merciū intercessit. sed oculis res tantum gesta
est cum alter alteri placuisset. Saucia ergo gra-
ui cura Lucretia et igne capta ceco iam se ma-
ritatā obliuiscitur unū odit et alens uenerē

Fabula
TISBES
PRIAMI

uulnus infixos pectore tenz Euriali uultus nec
 ullam membris suis quietem prebet secūq̃ nescio
 qd̃ obstat ait ut amplius uiro herere neque
 am. nil me uiuat eius amplexus / nil oblectant
 oscula / fastidia uerba ingerunt pegrini semper
 ante oculos est ymago qui hodie proprior erat
 cesari. ex cute conceptas e casto pectore flam
 mas / si potes infelix. si possem non essem egra
 ut sum. noua me uis inuitā trahit. aliud cupido
 suadet aliud mēs. scio quid sit melius. quo de
 terius est sequor. O ciuis egregia et nobilis /
 quid tibi cum peregrino est. quid in extraneo
 ureris. quid thalamos alieni concipis orbis. si ui
 rum fastidis / hec etiam potest dare terra qd̃
 ames. Sed heu mihi. quenā illius est facies. quā
 uero moueat eius forma. etas / genus / uirtus /
 certe mea pectora mouit. et nisi fert opem de
 spero. diu meliora dent. Vach prodam ego cas
 tos hymeneos. neq̃ aduene nescio cui credam
 qui ubi abusus me fuerit abeat. uirq̃ sit alteri
 us. et me pene relinquat. sed non is ē eius uul
 tus non ea nobilitas animi uidetur. nec gratia
 forme illa est ut timeam fraudes. et amoris ob
 liuia nostri. 2 dabit ante fidem. cur tuta timeā
 accingar et omnem metum pellam. ego quocq̃
 ita sum pulchra ut nō me minus ille uelit q̃ ego
 ipsum cupiam semper se mihi debebit. si semel
 ad oscula receptus fuerit mea. quot me ābiūt

proci quocumq; pergo. quot riuales ante fores
excubant meas / dabo amori operam. aut hic ma-
nebit / aut me secum abiturus abduccet. ergo
ego et matrem et uirum et patrem relinquam
Sena est mater et meis semp infesta gaudis /
uiro carere q̄ potiri malo / patria illic est ubi de-
lectat uiuere / at famam perdam / quid mihi ru-
mores hominū quos ipsa non audia; nihil audit
qui fame minus studet. multe hoc fecerūt alie
rapi Helena uoluit / non inuitam asportauit pa-
ris. quid ad Adrianam referam uel Medeam.
nemo errantem arguit qui cum multis errat.
Sic Lucretia nec intra pectus minora incendia
nutriebat Eurialus medias inter Cesaris curiā
et Euriali domū Lucretia edes habuit. nec pala-
cium petere Eurialus poterat / quibus illam ex
altis sese ostētantē fenestris haberet in oculis
Sed erubuit semp Lucretia cum Eurialū uidit
que res Cesarem dedit amoris cōsciū / nam cū
ex sua cōsuetudine / nunc huc / nunc equitaret
illuc et hac sepe transiret / animaduertit muta-
ri feminā Euriali aduentu / qui sibi quasi Octa-
uiano mecenas adscribat. ad quem uersus /
En Euriale siccine uris feminas / mulier illa te
ardet. Semel uero tanq̄ inuideret amanti / ubi
ad edes Lucretie uētū est / Eurialo oculos pileo
contextit / nec uidebis inquit qd̄ amas. / ego hoc
spectaculo fruar. tūz Eurialus / quid hoc signi-

7
est Cesar / nihil michi cum illa est. sed hoc face-
re incautum est / ne circumstantes in suspicionem
adducas. Erat Eurialo spadix equus ardue cer-
uicis argutusq; capitis / quem et brevis alius / et
obesa terga spectabile reddebant aioso pectore
thoris luxuriatibus / qui sonante tuba stare loco
nesciebat. micabat auribus et collectum fremens
uolebat sub naribus ignem. Densa tuba 2. dex-
tro iactura recubebat in armis / et cauans tellu-
rem solido cornu grauitus sonabat ungula / simi-
lis illi fiebat Lucretia Eurialo uiso. que licet
dum sola fuit claudere uiam destinasset amanti
ut tum illum aspexit nec modum flammæ nec sibi
ponebat. sed ut siccus ager qui admissio igne
combuitur. si chorus plescit altius flammescit / sic
infelix Lucretia exardebat. Ita est sane ut sapi-
entibus uidetur. humiles tantum casas habitat ca-
stitas / solaq; pauperies affectu sano tenetur.
et que domus se coheret modico diuites edes
nescit pudicitia. quisquis sanctis rebus exultat
luxu fluit / semper insolita appetit / delicatasq;
elegit domos. et penates magnos dira fortune
comes libido. Intuens igitur Eurialum sepe tra-
seuntem Lucretia nec ardorem compescere po-
tens diu secum cogitauit cui se patefaceret. nam
qui tacitus ardet magis uritur. Erat inter uiri
seruos Sozia theotonicus senex herq; fidus.
cui iam diu seruauerat liberaliter. hunc agredi-

amans plus nationi q̄ hōi credens. Ibat magna
procerū stipante caterua purbem Cesar. Iacq̄
Lucrecie domū preteribat / que ubi adesse cog
nouit Eurialū Adesto inquit Sozia / paucis te
uolo / respice deorsū ex fenestra Vbinam gen
tium inuentus est huic similis / uide ut omēs ca
lamistrati sunt erecti eminentibus humeris.
Aspice cesareos et madido cirro contortos cri
nes. O quales facies / omnes lactea colla ferūt
q̄ forti pectore. Aliud est hoc genus hominū
q̄ terra nostra pducit. Semen hoc deoz / aut
celo missa pgenies. O si mihi ex his uirū fortu
na dedisset / nisi testes oculi essent nūq̄ tibi
hec narranti credidissē. Et si fama fuisset emi
bus gentibus prestare germanos / credo subiec
tam boree plagam ex frigore magno albedinē
mutuari. Sed nesci tu aliquos. q̄ plurimos inqt
Sozias. tum Lucrecia / francone Eurialū nosti
tanq̄ me ait Sozias Cur tamē hoc rogas / dicā
inquit Lucrecia. scio q̄ in apertū nō ibit. hanc
spem mihi tua bonitas facit Ex his qui Cesari
adstant / nemo est mihi Eurialo gratior In hūc
animus meus cōmotus est / nescio q̄bus exuror
flāmis / nec illū obliuisci nec mihi pacē possū da
re nisi ei me facio notā. Perge oro sozia cōueni
Eurialū / dic me ipsum amare / nil uolo ex te am
plus / nec tu frustra hoc nunciū facies. Quid
audio refert Sozias Eccine me flagicia facere

aut cogitare heri. prodā ne ego dominū. Iacq̃
 senex incipiam fallere / quod Iuuenis abhorru
 quin potius clara progenies huius urbis. extir
 pa nebandas flāmas e casto pectore / ne obseq̃
 re dire spei extingue ignem. Non egre amorē
 pellit qui primis obstat insultibus / qui dulce ma
 lum blandiēdo nutrit / duri et insolētis domini
 seruituti se dat. nec cum uult excutere iugum
 potest. Quid si hoc resciret maritus. heu qui
 bus ille te laceraret modis. nullus diu latere po
 test amor. Tace inquit Lucretia. nihil loci ter
 rori est / nihil timet qui nō timet mori / quem
 cunq̃ dederit exitum casus feram. Quo mi
 sera pergis Sozias retulit / domum infamē red
 des / solacq̃ tui generis eris adultera. tutū esse
 facinus reris. mille circa te oculi sunt. nō sinet
 genitrix occultum scelus / non uir / non cognati
 non ancille / serui ut taceant Iumenta loquē
 et canis et postes et marmora te accusabunt.
 atq̃ ut celes omnia qui uidet omnia celare non
 potes deum. quid pena presens conscie mētis /
 pavor et animus culpa plenus. seq̃ ipm timēs
 negata est magnis sceleribus fides. Compesce
 impii amoris flāmas obsecro. Expelle facinus
 mente casta horridū / metue concubitus ne ues
 miscere talamis mariti. Scio rectum esse quod
 dicis requirit Lucretia sed furor cogit sequi pe
 iora. scit animus q̃ntū precipitiū instat / et ruit

sciens uincit et regnat furor | potensq; mente
tota domina ē amor. Stat sequi quod regimē
amoris iubet. nimis heu nimis reluctata sū fru
stra perfer si mei te miseret nūcium. Ingemu
it super his Sozias per que has dixit causas sene
ctute comas fessumq; curis pectus et fida que
prebui generi tuo seruitia precor suplex siste
furorem. teq; ipsam adiuua | pars sanitatis est
uelle sanari. Tum Lucretia omnis apud me in
genum reliquid pudor. parebo tibi Sozia amo
rem qui regi nō uult uincam. unicum effugium
est huius mali morte ut preuertaz nephas. Ex
territus hac uoce Sozias | moderare inquit hera
mentis effere impetus | coherce animos | nunc
uita es digna quia te nece dignam putas. decre
tum est ait Lucretia mori admissum scelus col
latini uxor gladio uindicauit | ego hōestius mor
te preuentam cōmittēdum | genus leti quero |
laqueo | ferro | precipitio | ueneno | uendicare ca
stitatem licet. unum horū agrediar. Nō patiar
inquit Sozias | ait Lucretia si quis mori consti
tuit prohiberi non potest. porcia catonis filia
mortuo bruto cū ferrū sibi subtractū esset car
bones ardētes ebibit. Si tam pterius inquit
Sozias incubit mētī furor tue uite q̄ fame con
sulendū est. Fallax sepe fama est q̄ malo melior
bono peior nōnunq̄ datur. Temptemus hūc Eu
rialū | et amorī operā demus | meus erit iste la

bor | tibi q̃ in fallor rem cōfēctā dabo. his dictis
 incensū animū inflāmauit amore | spem q̃ dedit
 dubie mētī. sed nō illi animuserat ut qd̃ dixēat
 esset facturū. differre animum femine quere
 bat. furorem q̃ minuere. ut sepe tempus extin
 guit flāmas et adimit egritudinē dies. Exisima
 uit Sozia falsis gaudis puellam p̃ducere donec
 uel cesar abiret uel mens illius mutare ē | ne si ne
 gasset alius nūcius querere ē aut ī se manus mu
 lier iniceret. Sepe igit̃ ire atq̃ redire se finxit
 et illū gaudere amore suo et tēpus ydoneū que
 rere quo inuicē affari possint. dixit interdū rō
 fuisse loquendi oportunitatē. nōnunq̃ se mitti
 extra urbem studuit | atq̃ in reditū gaudia dif
 tulit. sic diebus multis egrotū paut animū | et
 ne p̃ omīa mētiret̃ semel tantū adorsus euriālū
 O q̃ his dilectus es ait feīs si scires. nec illi qd̃
 hoc esset q̃renti ultra respōdit. et Eurialus cer
 to cupidinis arcu percussus nullam mēbris qui
 etem dabat. Igne furtiuo populante uenas | qui
 totas penitus uorabat medullas. Non tamen
 Soziā nouit nec Lucretie missum putauit. Vt
 omnes minus spei habemus q̃ cupiditatis. Hic
 ubi ardere se uidit diu prudētiam suā miratus
 est se q̃ multoties increpauit. En Euriale quid
 sit amoris imperiū nosti. Longi luctus breues
 risus. Parua gaudia magni metus. Semper mo
 ritur. nunq̃ mortuus est qui amat. quid tu te

his nugis immisceas. Iterum at cum se frustra
niti uideret. quid tandem ait in cassum miser
amori repugno. Non me licebit quod Iulium
licuit. quod Alexandrum. quod Hannibalem.
Sed qd uiros armatos refero. Aspice poetas.
Virgilius per funē tractus Ad mediaz turrē
pendit. dum se muliercule sperat usuz. Am
plexibus. excuset quis poetam ut laxioris uite
cultorem. Quid d philosophis dicemus discipli
narum magistris. et artis bene uiuendi precep
toribus. Aristotilem tanq equum mulier ascē
dit freno cohercuit. 2 calcaribus pupugit. Diu
equa potestas est Cezarum. Non est ueruz qd
uulgo dicitur non bene cōueniunt nec in una se
de moratur maiestas et amor. Quis maior est
amator q noster Cesar quotiens hic amorē ope
ram dedit | Herculem dicunt qui fuit fortissi
mus et certa deoz soboles | pharetris et leonis
spolio positus colū inscepisse | passimq aptari
digitis smaragdos et dare legē rndibus capillis
et manu qua clauā gestare solebat | pperāte fu
so duxisse fila | naturalis est hec passio. Sentit
ignes genus aligez nā niger a uiridi turē amāt
aue | et uariis albe iūguntur sepe colūbe Si uer
boz memini que ad Pharonē siculū scribit Sa
pho. quid quadrupedes referā mouet p coniu
gio bella iuuetus Timidi cerui prelia poscunt |
et cōcepti furoris dant signa mugientes | urun

tur hircanæ tigres. Vulturificus aper dentes acu
 it | peni quat iunt terga leones. cum uenit amor
 ardent insanie ponti belue nichil in uene est nihil
 amorem negatū odium parit. cum iussit amor
 Iuuenū feroces cōcitāt flammās senibus q̄ fel
 sis rursus extinctos reuocat calores uirginum
 ignoto ferit igne pectus. Quid ergo nature le
 gibus renitar. Omnia uincit amor et nos ceda
 mus amorī. Hec ubi firmata sunt Lenam que
 rit cui ceras ad nuptā ferendas cōmittat. nūsus
 huic fidus comes erat harum reꝝ calidus magis
 ter hic pronūciam suscipit. mulierculam q̄ con
 ducit cui lrē cōmittūtur in hanc snām scripte.

Epistola Euriali ad Lucreciā

Salutare te Lucrecia meis scriptis | si qua
 mihi salutis copia foret. Sed omnis tū salus tū
 uite spes mee ex te pēdet. Ego te magis q̄ me
 diligo. nec te puto latere meū ardorē lesi pec
 toris | iudex tibi esse potuit uultus meus sepe
 lacrimis madidus | et que te uidente emisi sus
 piria | fer benigne te p̄cor si me tibi aperio | ce
 pit me decus tuum uinctū q̄ tenet eximia | qua
 omnibus pietas uenustatis gratia | Quid esset
 amor ante hoc nesciui | Tu me cupidinis impio
 subiecisti | pugnaui diu fateor uiolentā ut effu
 gērem dominā | sed uicit meos conatus splēdor
 tuus | uicerunt oculoꝝ radii | q̄ buses sole potē
 tior | captiuus sum tuus | nec iam mei amplius

h

compos sum / tu mihi et somniū et cibi usuz ab-
stulisti / te dies noctesq amo / te desidero / te
uoco / te expecto / de te cogito / in te spero / de
te me oblecto / tuus est animus / tecū sum totus
tu me sola seruare potes / solaq perdere. Elige
horū alterū. Et qd mente habeas rescribe / nec
durior erga me uerbis esto / q fueris oculis / q
bus me colligasti. nō peto rem grandē / ut allo-
quendi te copiā habeā postulo. hoc tantū uolūt
hee lrē / ut que nunc scribo dicere possim corā
hoc si dicas uiuo / et felix uiuo Si negas exting-
uit cor meū / qd te magis q me amat. Ego me
tibi et tue cōmendo fidei. Vale anime et uite
subsidium mee

Has ubi gēma signatas accepit lena festinō
gradu Lucreciā poscit. eaq sola inuenta. tunc
inqt ep̄la tibi tota cesarea nobilior et potētī
or curia mittit amator. utq te sui misereatur
magnis p̄cibus rogat. Erat lenocinio nōta mu-
lier / nec id Lucreciā latebat p̄molesteq tulit.
Infamē femirā ad se mitti iussit / atq in eam
uersa. que te ait scelestā in hāc domū audacia
duxit. que te dementia / meā adire presentia
suasit. Tu nobiliū edes ingredi. tu matronas
temptare potentes Et uiolare audes legitimas
faces / uix me cōtineo / qn capillos inuoluem tu-
os. tu mihi des lrās. tu me alloquaris. tu me re-
spicias: nisi plus qd me decet attendere / q qd

11

tibi cōuenit efficere / hodie ne post hac unq̃ ta
bellas amatorias ferres / recede otius uenefica /
tuasq̃ lrās tecū defer / imo da ut lacerē igniq̃
dedam / arripientq̃ papirū in ptes diuersas sci
dit Et calcatam sepe pedibus atq̃ consputam
in cinerem coniecit. At sic de te ait / summi
supplicium lena deberet / igni q̃ uita dignior
Sed abi otius ne te uir offendat meus / et
quas tibi remisi / de te poscat penas. cauetq̃
a Imodum / ne ante conspectum redeas meum
Timuisset alia mulier. sed hec matronaz noue
rat mores. 2 intra se inqt Nūc uis maxime ga
te noile ostendis. moxq̃ ad illā parce ait domi
na. putau me bene facere tibi q̃ cōplacitū iri.
si secus est da ueniā imprudencie mee. Si nō uis
redeam. parebo. tu quē despicias. amorē uid
bis. Atq̃ his dictis e cōspectu recessit Euria
loq̃ iuento. respira inqt felix amator. plus a
mat mulier q̃ amatur. sed nunc uō fuit rescribē
di ocium Inueni mestā Lucreciā. at ubi te no
mino tuasq̃ litteras dedo hilarem uultū fecit
milesq̃ papirū basauit. ne dubita moxq̃ respō
sum dabitur Et abiens uetula cauit ne amplius
iueniretur. ne p uerbis referret uerbera Lucre
cia uero postq̃ anus euasit. fragmenta pquirēs
epistole. pticulis quasq̃ suo loco reposuit et la
cera Xoba cōtexuit Iamq̃ legibile cyrographū
fecerat. qd postq̃ miles legit. milesq̃ deoscu

lata est tandem inuolutū sindone · inter p̄ciosa
iocalia collocavit · et nūc hoc repetens · nunc il
lud uerbum · maiorē horatim bibeat amorē Eu
rialoq̄ rescribi statuit · atq̄ hūc in modū dicta
tā epistolam misit

Ep̄la Lucretie ad Eurialū respōsiua
Desine sperare qd̄ asseq̄ nō licet Euriale p̄ce
nūciis lac litteris me uexare · nec me illaz ex gre
ge esse credito que se uendūt · Nō sum quam
putas · nec cui submittere Lenā debeas · quere
aliā īcēst uandā · me nullus amor nisi pudicus se
quat̄ · cū aliis ut libet agito · ex me nihil postules
te meq̄ indignum · Vale · Hec ep̄la quīs du
rior Eurialo uisa est et cōtraria lene dictis · uia
tamē ostendit ultro · citroq̄ litteras misit ādi
Nec dubitauit Eurialus credere / cui fidem Lu
cretia p̄buisset · sed augebatur · ga sermonis Ita
lici nescius erat ideoq̄ feruētī studio · curabat
ediscere · et quia sedulū faciebat amor · breui tē
pore doctus euasit solusq̄ sibi dictauit ep̄las
qui prius ab aliis mutuabatur · quicq̄d etrusco
sermone scribi oportuit · Respōdit ergo Lu
cretie nil succensēdum esse · sibi q̄ īfamē · femi
nā submiserit cū id se pegrinū lateret · qui alio
uti nūcio nō potuerat missionis amorem fuisse
causam qui nihil q̄reret ī honesti · credere se ipsā
pudicā castissimāq̄ · atq̄ idcirco maiori dignā
amore · Insolentē feminā honorisq̄ sui p̄digam

nedū se nō diligere / sed maximo odio psequi
 pudicitia; nāq; amissa nil esse qd in femina con
 mēdetur / formā fore delectabile bonū sed fra
 gile caducūq; / et cui nisi pudor adsit nihil p̄ci
 detur. que pudicitie formā adiunxerit eam di
 nuā esse mulierē ipsāq; utriq; dote polentem
 scire. ac p̄pterea colā se qui nihil ab ea peteret
 libidinosum. aut obfuturū fame optare se. tan
 tū alloq; ut animum suū q; scriptis plene ostēdē
 nequit. Xbis apiat. Cūq; his litteris mūnera mi
 sit nō solū materia / sed opere etiā p̄ciōsa. Ad
 hēc Lucretia sic rescripsit.

Epistola Lucretie ad Eurialū.

Accepi lras tuas Iamq; nil amplius de lena que
 ror. q; me ames nō magnifacio quia nec primus
 es / nec solus quē mea forma deceperit. Multi
 et amarunt et amant me alii / sed ut illoz sic et
 tuus erit uacuis labor. Habere uerba tecū nec
 possum nec uolo. Inuenire me solā nisi fias yru
 do nō potes. Alte sunt domus et aditus custo
 dia clausi. Munera tua suscepi quia oblectauit
 me opus illoz. sed ne quid tuū gratis apud me
 sit / neue hoc pignus uideat; amoris remitto ad
 te anulum quē matri mee uir dedit / ut apud te
 quasi precii sit uenditoz localiū. nec enim mi
 noris est precii gēma eius q; munus tuū Vale

Hic Eurialus replicuit sic.

Magno mihi gaudio fuit epistola tua que

finem querelis fecit de lena. Sed angit me. q̃
amorem parupēdis meum. nam et si te plures
amant | nulloꝝ tamen ignis cōparandus ē meo
At tu hoc non credis | quia loqui tecum neq̃o
Id si daretur non me contemneres. O ut nam
possem fieri yrundo. sed libentius trāforma
ri in pulicem uellem. ne mihi fenestrā clauderes
at ego non quod nequeas | sed q̃ nolis doleo
nam quid ego nisi animum respicio Ach mi Lu
cretia quid dixti te nolle an si possis me nolis
alloqui qui tuus sum totus. qui nil cupio magis
q̃ tibi gerere morem. que si iubes in ignem ire
citius obediam q̃ precipias. mitte obsecro uer
bum hoc si non datur facultas. assit uoluntas.
neq̃ me uerbis eneca. que uitaz mihi oculis pre
bes. si non placet me alloqui petoq̃ quod non
sit impetrandum obsequar. Sed muta senten
tiam illam qua meum laborem uacuū dixisti
futurū. absit hec crudelitas. mitior esto amāti
tuo. Si pergis sic loqui homicida es. nec dubita
facilius me uerbis interimes q̃ alijs quouis gla
dio. Desinam iam plura poscere ut reclames
tantū peto. nihil hic est qd̃ obicias. nemo pōt
hoc te phibere. dic te me amare et beatus sū
munuscula mea q̃uis quouismodo apud te sint
gratum est. illa te aliquādo mei admonebunt
amoris. Sed pua illa fuerūt et minora sunt que
nunc mitto. tu tantū noli sp̃nere qd̃ amator

donat maiora que indices ex patria mihi debent
 afferri cū aderunt. ex me recipies Anulus tuus
 nunq̄ ex digito meo recedet. et illū uice tua cre
 bris ostulis. reddam madidū. Vale deliciū me
 um et mihi qđ potes solamē dato. Sic cum fre
 que nter replicatū esset In hunc tandem modū
 Lucretia dedit epistolam.

Epistola Lucretie

ellem tibi Euriale morez gerere. / tēq̄ ut
 petis amoris mei p̄cipē facere / nam id tua no
 bilitas meretur / et mores tui deposcuut ut in
 cassū non ames. taceo q̄tū mihi placeat fo rma
 tua / et plena benignitate facies Sed mihi nō ē
 usui te ut diligā / nosco me ipsā / si amare incipi
 am / nec modū nec regulam seruabo / tu hic diu
 esse nō potes / nec ego te post q̄ in ludū ueneris
 possem carere. tu me nolles abducere et ego no
 lem manere. mouent me multaz exēpla / que p
 egrinos amantes deserte sunt ne tuū amorē le
 quar. Iasō Medeā decepit. cuius auxilio uigilē
 interemit draconē Et uellus aureū asportauit
 Tradendus erat Theseus in escā Minotaurus.
 Sed Adriane cōsilio fretus euasit. Illā tandē de
 fertā apud insulā dimisit. Quid Dido infelix
 que pfugū recepit Eneā. Nōne illi peregrinus
 amor interitū dedit. Scio q̄tū piculi sit amor ē
 extraneum admittere. nec me tantis obiciā dif
 criminibus Vos uiri solidioris estis animi furo

remq̃ magis cōpascitis Femina ubi furere incē-
pit. Sola pōt morte asseq̃ terminū. Nō amant
sed insaniunt mulieres. Et nisi correspondeat
amor. nil est amanti femina terribilius. postq̃
enim receptus est ignis. nec famā curamus nec
uitā. unicum remediū est / si copia sit amantis
Nam quo magis caremus magis cupimus. nec
discrimē timemus ullū. dūmō nostre libidini sa-
tis fiat. Mihi ergo nupte nobili diuiti consultū
est amori uia p̃cludere. Et tuo p̃sertim qui nō
pōt esse diuturnus. Ne uel Rodoperaphilis di-
car uel altera Sapho. Ideo te oratū uolo. ne ul-
tra meū exposcas amorē. Et tuū ut paulatim cō-
primas extinguasq̃. Nam id est uiris q̃ femis
multo facilius. nec tu si me ut dicis amas. id ex
me querere debes qđ mihi exicio est. Sic p̃ tu-
is donis remitto aureā crucē margaritis ornatā
que licet breuis sit nō tamē precio caret. Vale
Non tacuit Eurialus his acceptis. Sed ut erat
nouis scriptis incensus calamum suscepit. atq̃
sub hac forma dictauit litteram.

Ep̃la Euriali ad Lucreciā.

Salue mi anime Lucrecia que me tuis litte-
ris saluū facis. et si nō nihil fellis imisceas. sed
hoc spero me audito detrahes. Venit meas in
manus tua ep̃la clausa et tua gemma signata.
Hanc 2 legi sepe et deosculatus sū sepius. sed

hec aliud suadet q̄ tuus uideatur animus fuisse
 rogas me ut amare desinam q̄ nō expedit tibi
 p̄grini flāmas amoris sequi · et ponis exempla
 deceptaz · sed hoc tam ornate culteq̄ scribis
 ut mirari magis et amare tuū ingeniū debeam
 q̄ obliuisci · quis ille est qui tunc amare desi
 nat quādo prudentior ē et sapientiorē aiaduē
 tit amicam · si meū minuere uolebas amorē non
 oportuit doctrinā tuam ostēdere · nam hoc est
 nō incensū extinguere sed ignē maximū ex par
 ua cōflare fauilla · Ego dum legi magis exarsi · ui
 dens forme tue p̄clare et honestati cōiunctam
 esse doctrinā · oba sunt tamen q̄bus rogas ut a
 mare desinam · Roga mōtes ut in planū ueniāt
 utq̄ fontes sua repetant flumina tam possem
 ego te nō amare · q̄ suū relinquere p̄hebus
 cursum · si possunt carere uiuis stirie mōtes
 aut maria piscibus · et feris silue · poterit et ob
 liuisci Furia lūstui · Nō est p̄num uiris ut reris
 Lucrecia flammā extinguere · Nam quod tu
 nostro sexui ascribis pleriq̄ uestro assignant
 Sed uolo hoc certamē modo igredi · Ad ea me
 respōdere oportet que in aduersum retulisti
 Idcirco nolle enim te mihi correspōdere amāti
 significas · quoniā multas p̄grinus amor dece
 pit · exempla q̄ ponis Sed possē ego quocq̄ plu
 res referre quos femine reliquerūt Troyiū si
 cut nosti Priami filiū criseis decepit deiphobū

helenam perdidit Amatores circa suis medicamen-
tis. Notebat in suis atque in aliarum terga ferarum
Sed inquit ex paucarum consuetudine totum vulgus
censere. Nam si sic peregrinus et tu propter duos
tres uel malos aut etiam decem uiros omnes accu-
sabis. horrebisque. Et propter totidem feminas
cetere omnes erunt odio mihi. quin potius alia su-
mam exempla. Qualis amor Anthonii cleo-
patrae fuit et aliorum quos epistole breuitas re-
ferre non sinit. Sed tu Ouidium legisti. Inuenisti que
post Troiam direpta achiorum plurimos dum
remaneant peregrinis retentos amoribus nunquam in
patriam reuertisse. helerunt namque amatricibus
suis. carereque potius necessariis regnis domo et
aliis que sunt in patria cuiusque gratissima uoluerit
quam amicas relinquere. Hec te rogo mihi Lucretia co-
gites non illa que nostro sint amoris aduersa. et
que pauci fecerunt. ego ea mente te sequor ut per
petuo te amem si me perpetuo tuus. Nec tu me
peregrinum dixeris. magis namque ciuis sum quam qui
hic nascitur. Eum namque casus facit ciuem. me ue-
ro electio. nulla mihi patria erit nisi ubi tu sis et
quod contingat ab hic me aliquando abire. reditus tamen
festinus erit. Nec ego in teutoniam reuertar
nisi res meas compositorum. ordinaturusque ut te
cum esse quod diu possim. facile manendi apud te re-
perietur occasio. multa his in partibus negocia
Cesaris sunt hec mihi committi expedienda curs-

bo nunc legatione fungar nunc minus exercebo
 uicariū In etruria Cesarē habere oportet hanc
 ego puicā impetrabo Ne dubita suauū meū
 mea Lucretia meū cor spes mea Si uiuere abs
 q̃ corde possū et te relinquere possū Age iā
 tan leu miserere amantis tui q̃ tanq̃ ad solem
 nix liquescit Cōsidera meos labores et modū
 iam deniq̃ meis martiris statue quid me tam
 diu crucias miror ego mei qui tot tormēta ppe
 ti potuerim qui tot noctes insomnes duxi qui
 tot ieiunia tolleraui Vide q̃ macer sum q̃ pali
 dus pua res est que spiritum corpori alligatū d̃
 finet Si tibi aut pētes aut filios occidissē
 nō poteras de me maius q̃ hoc supplicū sumere
 Si sic me pugnis quia te amo quid illi faues qui
 tibi damnū dederit aut malū Ach mea Lucreti
 a mea heri mea salus meū refugū suscipe me
 ingratiā demū rescribe me tibi carpe esse nichil
 aliud uolo liceat me dicere seruus Lucretie sū
 et Reges et Cesares amant seruos ubi fideles
 norūt nec dii dedignantur redamare q̃ amant
 Vale spes mea meusq̃ metus ut turris que
 fracta iterius Inexpugnabilis uidetur exterius
 si amota acies fuerit mox confringitur Sic Eu
 rali xobis Lucretia uicta est Post q̃ enim sedu
 litatē amantis apte cognouit et ipsa dissimula
 tum patefecit amorem atq̃ his litteris Euria
 lose aperuit

Epistola Lucretie

Non possum tibi amplius aduersari nec te
amplius Furiale mei amoris exptem habere pos
sum / uicisti Iamq̃ sum tua O me miserā / que
tuas suscepi litteras / nimium multis exponen
da sum piculis / nisi me tua fides et prudentia
iuuet. Vide et seruus que scripsisti In amore
iam tuum uenio Si me deseris et crudelis / et p
ditor / et omniū pessimus es. facile est femellā
decipe Sed q̃to facilius tanto turpius. adhuc
res integra est si putas me deserendam dicito
anteq̃ magis amor ardeat. nec incipiamus quod
postinodū incepisse peniteat. Omniū rerum in
spiciendus est finis / Ego ut feminaz est pars
uideo. tu uires / te mei & tui curā habere oport
et. do me nam tibi / tuamq̃ sequar fidē. Nec
tua esse incipio nisi ut sim perpetuo tua. Vale
meum presidium meeque ductor uite.

Post hanc plures epistole misse utrinq̃ sūt
Nec tam ardentem Eurialus scripsit / q̃ feruē
ter Lucretia respondit. unum n̄ iam utriusq̃ de
siderium erat simul cōueniendi Sed arduus ac
pene impossibile uidebatur omniū oculis Lucré
ciam obseruantibus / que nec sola unq̃ egredie
batur / nec unq̃ custodē carebat Nec tam dili
genter bouem iuuenis Argus custodiuit q̃ me
nelatis iusserat obseruari Lucretiam. uiciū hoc
apud Italos late patet. feminaz suam quasi the

15
saurum quisq; recludit meo iudicio minus uti
liter. Sunt enim fere huiusmodi mulieres oēs
ut id potissime cupiant qđ maxime denegāt
que ubi uelis nolūt. ubi nolis cupiunt. ultro hec
si liberas habent habenas minus delinquūt. Ex
inde tam facile est inuitam custodire mulierē
q̃ in feruenti sole pulicum gregem obseruasse
Nisi suapte casta sit mulier. frustra maritus
nititur ponere seram Cohibe Sed quis custo
diet istos custodes Cauta est et ab illis incipit
uxor. Indomitū animal est mulier. nullisq; fre
nis retinendum Erat Lucretie spurius frater
huic sepe tabellas cōmiserat Eurialo deferēdas
Et hūc etiā sui moris consciū se cerat Cū
hoc igitur cōuenitur Eurialum. ut clam domi
suscipiat. habitabat hic prope noerueam suam
Lucretie matrem quā Lucretia sepe uisitabat
et ab ea sepius uisitabatur. nec enim magno in
teruallo distabāt. Ordogero is erat ut clauso
in conclau Eurialo postq̃ mater ecclesiasticas
audituras ceremonias exiisset / Lucretia sup
ueniret tanq̃ matrem domi conuenturam. qua
non inuenta reditū expectaret. Interim uero
apud Eurialum esset post biduū statutus erat
terminus. at hi dies tanq̃m anni uisi sunt aman
tibus longi ut bene sperātibus hore producte
sint. male timentibus correpte. sed non arsit
amantium desiderus fortuna. Presensit nāq;

Isidras mater. atq; ut hic dies uenit egressa do-
mum priuignum excusit | qui mox Eurialo tri-
ste nuntiū tulit | cui non magis q̃ Lucrecie fuit
molestū | q̃ postq̃ detectos agnouit dolos. hac
nō successit inq̃t | alia agrediemini uia. nec po-
tens erit mater | meis obfistere uoluptatibus.

Pandalus uiro affinis erat | quez iam Lucre-
cia fecerat archanoꝝ scium | Nec enim poterat
ignitus animus quiescere Significat igitur Eu-
rialo | hunc ut alloquatur | quia fidus sit et con-
ueniendi uia possit mōstrare. At Eurialo non
uidebatur tutū illi se credere | quez Menelao
semper entē intuebatur Et subesse fallaciam
uerebatur. Inter deliberandū aut iussus est Eu-
rialus Romā petere | atq; cum Pontifice max-
imo de coronatiōe trāfigere. q̃ res tūz sibi | tū
amice molestissima fuit Sed oportebat Cesa-
ris impium ferre. Iter ergo mora dūcū mēsiū
fit Lucrecia interim domi manere | fenestras
claudere | mestas induere uestes | nūq̃ exire. mi-
rantur omnes nec causā ciues noscere poterāt.
quasi ipsa unda uidebatur et tanq̃ sol defecis-
set | cuncti se putabant in tenebris agere. Do-
mestici qui eā sepe incubantē lecticulo et nunq̃
letā uidebāt | egritudine imputabāt | et quicquid
remedioꝝ afferri poterat pquirebāt Sed nūq̃
illa uel risit uel thalamū egredi uoluit | nisi post
q̃ redire Eurialū et illi Cesarē obuiā esse cogno-

uit. tunc enim quasi e graui sono excitata / lugu
 bri ueste posita / et ornamenti redimita priori
 bus / fenestras aperuit / letabundaque illū expecta
 uit. quam ut Cesar uidit. ne nega amplius inqt
 Euriale / detecta res est. nemo Lucreciā te ab
 sente uidere potuit / nunc ga redisti aurorā cer
 nimus. Quis modus assit amor / te gr nō pōt
 amor / nec abscondi tussis / locatis mecū ut so
 les Cesar / et me in risū ducis. Eurialus ait Ego
 quid hoc sit nescio / hinnitus equorum tuorum / et
 plixae barbe strepitus tue / illā forsitan sic exci
 tauit / atque sic affatus Lucreciā furtim aspexit
 et oculos cōiecit in oculos. Ea quē post reditū pri
 ma cōsulatō fuit. Paucis deinde interiectis diebus
 Nisus Euriali fidus comes / dum āxius amici
 causā fauet / tabernā speculatus est / que post
 Menolai domum sita. In Lucrecie camerae re
 trorsū habebat intuitus. Cauponē igitur sibi
 consiliat / spectatoque loco Eurialū adducit. Et
 hac inquit ex fenestra alloq Lucreciā poteris /
 media inter utrāque domū cloaca fuit / nec omī
 nec soli accessā / trium ulnarum distātia fenestrā
 Lucrecie determinabat / hic diu consedit. ama
 tor / expectans si quis casus Lucreciā cōstende
 ret / nec deceptus est. Affuit tandē Lucrecia
 Cumque huc atque illuc respiceret / quid agis ait
 Eurialus uite rectrix mee / quo tendis lumina
 cor meū. huc huc dirige oculos / presidium meum

Tuus hi Eurialus est / me assum respice Tu
ne hic ades inquit Lucretia O mi Euriale iam
te alloqui possum. utinā et amplecti ualerē. at
istd ait Eurialus / nō magno conatu faciā. scilā
huc admouebo Tu obsera thalamū / amoris. no
stri gaudiū distulimus: Caue m Euriale si me
uis saluā. fenestra hic ad dexterā est uicinus q̃
pessimus. nec cauponi credendū est qui parua
pecunia et te et me pderet. sed alia incedemus
uia. Sat est si huic sermoni nostro patet acces
sus Respondit Lucretia At mihi Eurialus in
quit mors est hec uisio Nisi te semel amplec
tor / mei q̃ brachius teneo mediam. diu ex hoc
loco tractus est sermo. missaq̃ hunc per arun
dinem sunt munera Nec Eurialus in donis q̃
Lucretia liberalior fit.

Sensit dolū Sozias / secū q̃ frustra inquit
amantum conatibus obsto. nisi hastu p uideo 2
hera pibit et domus infamiā subibit. Ex his
malis satius est unū auertere. amat hera nichil
nocebit. si clam fit. Ipsa pre amore ceca est nec
quid agat satis prospicit. si nō potest custodiri
pudicitia satis est rumorē tollere. ne domus. in
famis fiat. neue patricidiū cōmittatur. adibo 2
opam prebebo meā. restiti quoad potui ne cō
mitteretur nephas. id quia nō licuit meū nō est
curare. ut quod prius agitur occultū sit. Parum
enim refert nō agere. et sic agere ut nemo sciat

comune malū libido est. nec hōmo est quē pestis
 hec nō agit et ille castior habetur qui cautior
 agit. Dūq; sic fatur Lucreciā egressā thalamo
 uidet. aggressusq; feminā. Quidnā est inquit
 q; nihil amoris mihi cōmunicas Eurialus nichilo
 minus tibi dilectus est. et ut clam ames uide
 cui des fidem. Primus sapiētie gradus est non
 amare. Scdus ut sic ames ne palam fiat. sola hec
 sine internūtio facere non potes. quanta michi
 apud te sit fides longo iam tēpore didicisti si
 quid mihi cōmittere uis lube. mihi maxima cu
 ra est ne amor iste detegatur et tu penā luas et
 uir omū oblationes ferat. Ad hec Lucrecia sic
 est ut ais Sozia iquit et tibi magnā habeo fidē
 sed tu uisus es nescio quomodo negligens et me
 is desideris aduersus. nūc q; sponte te offers
 utar obsequis tuis. nec abste decipi timebo. tu
 scis quātū ardeo diu nō possū ferre hāc flammā
 Iuuā me ut simule esse possimus. Eurialus amo
 re languet et ego uaiori. nil peius est q; obsta
 re cupiditati nostre Si semel iuicē cōueniremus
 tempātius amabimus. et tectus erit amor nos
 ter Vade igitur Eurialoq; uia unicam me acce
 dendi dicito. Si ab hinc quatrīduo dum rustici
 frumentum afferunt uectoris psonam induat
 optusq; sacco triticum in orreum per scalas fe
 rat. Tute scis thalamum meum ad scalas habere
 ostium atq; omnia Eurialo dicito. Hic diē ma

nebo. et dum erit tempus sola incubili ero. Ip
se hostium impellat dum solus sit. et ad me in
grediatur. Sozia quis archium facinus esset
maiora tamē ueritus mala prouinciam suscipit
Eurialoq; inuento cuncta ex ordine nūciat que
ille iudicans leuia libenter amplectitur seq; im
petratis accingit. nec aliud q̄ritur q̄ nimia morā
Exclamatio auctoris.

O inensatum pectus amantis. O mentem
cecā. o animum audacem / corq; itrepidum.
quid est tam nimium quod tibi non paruum ui
deatur. quid tam arduum quod planum non ex
times. quid tam clausum quod tibi non sit ap
tum. Tu omne discrimen parui facis / tu nichil
difficile censes. Inanis est apud te omnis custo
dia maritorum. nulle te leges tenent. nulli me
tus. nulli pudori obnoxius es. Omnis labor tibi
est ludus / tibi nil obstat usq;. O rerum amor
domitor omnium. tu uirum primatem Cesari
acceptissimum / diuitis affluentem / etate ma
turum / imbutum litteris / prudentia clarus. eo
perductis ut posita purpara saccum induat /
uultum sacco tegat. seruus ex domino fiat Et
qui nutritus in deliciis fuerat. iam humeres ge
standis oneribus aptet Seq; publici in bauit mi
mercede locet. O rem mirandam. peneq; incre
dibilem / uirum alioquin in consilio grauissimus.
Inter cateruas uectorum cernere. atq; in collu

me illa fereq; hominū contubernium habuisse.
 Quis transformationem querat maiorem hoc
 est quod Ovidius. metha morphoseos. dum
 uult fieri ex hominibus aut bestias scribit. aut
 lapides aut plantas. Hoc etiam et poetarum
 eximius Maro sensit dum Cirthes amatores
 in terga ferarū uerti cantauit. Nam ita est ex
 amoris flamma Sic mens hominis alienatur. ut
 parum a bestiis differat / inuens croceum ti
 tonis aurora cubile. Iam diem referebat opta
 tum. moxq; suum rebus colorem Appollo red
 dens expectantem recreat Eurialum. qui tunc
 se fortunatum beatumq; sensit / cum admix
 tum se uilibus seruis. nulli noscendum uidit.
 Pergit igitur Ingressusq; Lucrecie domum.
 frumento se onerauit. positosq; in horreum
 tritico. ultimus descendendum fuit. atq; ut
 erat perdoctus. hostium maritalis thalami. qd
 in medio scalarum clausum uidebatur impellit
 seq; intro recepit. et reclusis foribz solā lucre
 cia serico nitentē uidit. atq; accedens propius
 Salue mi anime inqt Salue unicum uite presi
 dium spesq; mea. nunc te solam offendi. nunc
 qd semp optauī semotis arbitris te amplec
 tar. nullus iam paries. nulla distātia meis obsta
 bit osculis. Lucrecia quis ordinem ipsa dedissz
 primo cōgressu stupuit / nec Eurialum sed spiri
 tum putabat se uidere. ut que uirum tantū ad

ea picula iturꝫ sibi non suadebat. At ubi inter
amplexus et oscula suū cognouit Eurialum / tu
ne es inquit paupcule. tu ne hic ades Euriale et
rubro p̄ genas colore fuso complexa est arctius
hominem / et media fronte dissaniata moxqꝫ re
petens sermonem. Heu quanto ait te discrimi
ni subiecisti. Quid amplius dicam Iam me tibi
carissimam scio. Iam tui amoris feci piculum Sz
neqꝫ tu me aliam inuenies. diu tamē fata secun
dent et amoris nostro prosperum uentum dent
Dum spiritus hos reget artus preter te nemo
Lucrecie potens erit. nec maritus quidē. si ma
ritum rite appello qui mihi inuite datus est. et
in quem animus nunqꝫ consensit meus Sed age
mea uoluptas meum delictum. abice saccum hūc
Tecqꝫ mihi ut es ostende. Exue uectoris specie
hos fures missos face Eurialum me uidere cōce
dito. Iam ille depositis sordibus ostro fulgebat
et auro. et amoris in officium p̄uius ibat. tum
Sozias ante hostium pulsitans Cauete inquit
amantes / nescio quid rerum querens Menela
us huc festinat. tegite furta uestra dolisqꝫ uirꝫ
fallite Nihil est qꝫ egredi putetis Tum Lucre
cia latibulum inqꝫt puum substrato est illic pre
ciosa res sunt. Scis tibi quid scripserim. Si te
mecū existēte uir aduētaret Ingredere huc Tu
tus hinc tenebris eris neqꝫ te moueris neqꝫ screa
tum dederis. Anceps quid agat Eurialus mulie

ris Impium subit illa foribus patefactis ad se
 ricum redit Tum Menelaus et una bertus as
 sunt cyrographa nonnulla ad rem publicam pti
 nentia quesituri que postq nullis sunt inuenta
 scrinis. In latibulo nostro inqt Menelaus for
 sitanerunt Lucrecia lumenq affer huc intus
 querendum est. His exterritus Furiaius uoci
 bus exanguis fit. Iamq odisse Lucreciam ince
 pit atq inter se. Heu me fatuum inquit. quis
 me huc uenire copulit nisi leuitas mea Nunc d
 prebensus sum nunc infamis fio. nunc Cesaris
 gratiam pdo. quid gratiam utinam uita mihi su
 psit. Quis me hinc uiuum eripite emori certu
 est. O me uanum et stultoz hominum stultis
 simum In hanc sentinam uolens cecidi. quid hec
 amoris gaudia si tanti emunt breuis illa uolup
 tas est. dolores longissimi. O si nos hec pro reg
 no celoz subiremus. mira est hominum isicia
 labores breues uolumus pro longissimis tollera
 re gaudiis. amoris causa cuius letitia fumo co
 parari potest Infinitis nos obiectamus angust
 is Ecce me ipsum iam ego exemplū iam fabula
 omniū ero. nec quis exitus pateat scio. hinc si
 me deoz quispiam traxerit nusq me rursus a
 mor illaqueabit O decus eripe me hinc parce Iu
 uentuti mee. noli meas metiri ignoratias reser
 ua me ut hoz delictoz penitenciam agam Nō
 me amant Lucrecia sed quasi ceruū in casses

uoluit deprehendere. Ecce uenit dies meus: au-
dieram ego sepe mulierum fallacias nec declinare
sciri. At si nunc euasero nulla me unquam mulierum
lingua deludet. Sed nec Lucretia minoribus
urgebatur molestiis que non solum sui sed aman-
tis quoque salutis timebat. at ut est in periculis
subitaneis mulierum quam uiroque promptius ingenium
cogitato remedio. Age inquit mi uir cistella illic
sup fenestra est ubi te memini monumenta non
nulla recondisse. Videamus an illic cyrographa
sint inclusa. subitoque decurrens tamquam uellet a-
perire cistellam latenter illam deorsum impulit
Et quasi casu decidisset prob mi uir ait adest o-
ne quid damni sentiamus. cistella ex fenestra
decidit. progeocius ne localia uel scripture dispe-
reant. Ite ambo. quid statis ego hinc ne quis fur-
tum faciat oculis obseruabo.

Videte audaciam mulieris / nunc et femi-
nis credito. Nemo tam oculatus est ut falli
non possit. Is dumtaxat non fuit illusor queque
coniunx fallere non temptauit. plus fortuna quam
ingenio sumus felices. Maritus hoc facto ber-
tusque una repente in uicium se precipitant.
Domus Etrusco more altior fuit. multi quoque gra-
dus descendendierant. Hinc datum est Euria-
lo spacium mutandi locum. qui ex monitu Lu-
cretie in nouas latebras se recepit. Illic collectis
localibus atque scripturis. quia cyrographa quibus

opus erat non repererant. ad scrinia iuxta que
latuerat Eurialus transeunt. ibique uoti compo
tes facti. consalutata Lucretia recesserunt. Illa
obducto foribus pessulo. exi mi Euriale. exi mi
anime inquit. ueni gaudiorum summa meorum
ueni fons delectationum mearum Scaturigo le
ticie fauimellis. ueni dulcedo incomparabilis
mea. iam tuta sunt omnia. iam nostris sermōi
bus liber campus patet. iam locus est amplexi
bus tutus. aduersari osculis nostris fortuna uo
luit. Sed aspiciunt dii nostrum amorem. nec
tam fidos amantes deferere uoluerunt. ueniam
meas in ulnas. nichil est quod amplius uereare.
meum lilium. rosarumque cumulus. quid stas. quid
times. tua hic sum Lucretia. quid cunctaris Lu
cretiam amplexari. Eurialus uix tandem formi
dine posita sese recepit. complexusque mulierem
Nunc me inquit tantus inuasit timor Sed dig
na tu es. cuius causa talia tollerentur. nec istec
oscula et tam dulces amplexus obuenire cupiam
gratis debent. nec ego ut uerum fateor / satis
enim tantum bonum. si post mortem rursus
uiuere possem. teque perfrui / memini miles uelle
si hoc precio tui possent amplexus coemi O
mea felicitas. O mea beatitudo / uisum uideo
an ita est. teneo te. an somnis illud aruanis. tu
certe hic es. ego te habeo. erat Lucretia leui
uestita palla / membris absque ruga herebat. nec

del pectus uel clunes mentiebatur. ut erant ar-
tus sic se ostentabant. Gule candor nivalis. ocu-
lorum lumē. tanq̃ solis iubar. Intuitus letus. facti-
s alacris. genae ueluti lilia purpureis mixta ro-
sis. risus in ore suavis atq̃ modestus. pectus
in plū papille q̃si duo puncta poma ex utroq̃ la-
tere tumescebāt pruritūq̃ palpitantes mouebāt
Nō potuit Eurialus ultra stimulū cohibere Sz
oblitus timoris modestiam quoc̃q̃ ab se repu-
lit Aggressorq̃ feminā iam inq̃t fructū suma-
mus amoris. remq̃ sibi iungebat. Obstabat
mulier. curāq̃ sibi honestatis. et fame fore di-
cebat. nec aliud eius amorē q̃ sibi et oscula pos-
cere atq̃ subridēs Eurialas. aut scitū ē inq̃t me
huc uenisse. aut nescitū Si scitū nemo ē. q̃ non
cetera suspiceit. Et stultū ē infamiā sine re sub-
ire. si nescitū et hoc quoc̃q̃ sciet nullus. hoc pig-
nus amoris ē. emoxior priusq̃ careā alii scelus ē
inquit Lucretia scelus est. refert Eurialus bo-
nis non uti cum possis. At ego occasionez mihi
cōcessam tam quesitam q̃ optatam amitterē
acceptaq̃ mīseris ueste pugnātē feminā q̃ uince-
re uolebat absq̃ negocio uicit. nec ueneris faci-
etate ut cognita thamar pepit sed maiorē siti
excitauit amoris. memor tādē criminis Euria-
lus. postq̃ uini cibiq̃ paulisper haussit repugnā-
te Lucretia. recessit Nec sinistre quisq̃ suspi-
catus est quia unus ex baiulis putabatur

Admirabatur se ipsū Eurialus dum uiam pge
 ret / Secumq; O si nūc Inquit obuiam michi se
 daret Cesar / meq; agnosceret quam illi habitus
 hic suspicionē faceret / quā me rideret / fabula
 oibus essem / et illi iocus. Nūq; me missum face
 ret donec sciret omnia / dicendū esset quid sibi
 hęc rustica uestis uellet / Sed fingerem non hęc
 sed aliam me dicerem adisse matronam / Nam
 et ipse hanc amat Nec ex usu est meū sibi amo
 rem petere. Lucretiam nūq; proderem que me
 suscepit seruauitq;. Dū sic loquitur Nisū Acha
 tem Polimiumq; cernit / eosq; p̄it. Nec prius
 ab his cognitus est quā domi fuit. Vbi positus
 sacris pretextaq; sumpta rerum pandit euentū
 dūq; quis timor et qd̄ gaudium intercessit me
 moriter narrat. Nunc timenti similis / nunc ex
 ultanti fit. Interimendum aut̄ heu me stultum
 inquit femine meum cōmisi caput. Non sic me
 pater admonuit / dum me nullius femine fidem
 sequi debere dicebat. Ille feminā animal esse di
 cebat Indomitum infidum / mutabile / crudele
 mille passionibus deditum / Ego paterne Im.
 memor discipline uitam meam Muliercule tra
 didi. Quid si me frumēto oneratum aliquis ag
 nouisset / qd̄ dedecus / quenam infamia mihi et
 meis posteris euenisset / Alienum me Cesar fe
 cisset tanq; leuem et insanū. potuissē hęc cō
 temnere. quid ait si me uir dum scriinia xolat

latentem inuenisset. | Seua est lex iulia. mehis.
exigit tamē dolor. mariti maiores penas q̄ lex ul
la cōcesserit. Necat hic ferro. necat ille cruētis
uerberibus. quosdā mechos 2 mugulis necat. S3
putemus uirpepcisse uite mee. nonne me in uī
cula cōieciss3 | aut ifamē cesari tradidiss3. Dica
mus: et illius me manus effugere potuisse | ga
inermis erat | mibi q̄ fidus ensis herebat lateri
At uir comitatus erat. et arma ex pariete pen
debant. captu facilia. In domo longus famuloꝝ
ordo. clamores mox inualuissent. et ostia fuis
sent clausa. tum de me suppliciū sumptum fuis
set. Heu dementem me. nulla me prudentia li
berauit hoc discrimine. sed casus tantum. qd
casus imo et promptum ingeniū Lucrecie. O fi
dam feminam. O amatricē prudētes. O insig
nē et nobilissimū amorem. cur me tibi nō credā
cur tuam non seq̄uar fidem. mille mibi si assint
ceruices. omnes tibi cōmittam. tu fidelis es. tu
cauta. tu prudēs. scis amare. et amantem tueri
Quis tam citō excogitare potuiss3 uiam. qua
me querentes auerteret. ut tu ipsa cogitasti.
Tu mibi hāc uitam seruastī. eandē tibi duoue
o. Nō meū est sed tuum qd spiro. nō erit mibi
duꝝ pdere ppter te. qd per te teneo. Tu uite
mee ius habes. Tu necis Impiū. O candidū pec
tus. O dulcem linguā. O suaues oculos. O inge
niū uelox. O membra marmorea succiq̄ plena

quando ego uos reuifam. quando itez corallina
 labia mordeo. quando tremulā linguam ori meo
 imurmurantem denuo sentia. Papillas ue nunq
 illas retractabo. Parum est Achates qd in hac
 muliere uidisti quo ppior est femina / eo formo
 sior est. Vtinam una mecum fuisses. Nō tam
 candualis regis libie formosa uxor fuit q̄ ista ē
 Non miror illum uoluisse nudam contugem. so
 cio demonstrare / ut plenius sumeret gaudium.
 Ego quoq̄ itidem facerem. si facultas esset Lu
 creciā tibi nudam ostenderem. Aliter autem
 nec tibi effari quāta sit eius pulchritudo possū
 nec tu. q̄ solitum quāq̄ plenum meum fuerit
 gaudium potes considerare. Sed congaude tu
 mihi / quia maior fuit uoluptas mea q̄ uerbis q̄
 at exponi. Sic Eurialus cum Achate / nec pauti
 ora secū Lucrecia dicebat. eius tamen minor le
 ticia fuit / quo taciturnior alius fidem nō habuit
 ut rē posset referre. Sozic nō audebat prauere
 cundia totum narrare

PACORVS interea pānonius eques domo
 nobilis / qui Cesarem sequebatur / Ardere Lu
 creciā cepit. Et quia formosus erat redamari
 putabat. solamq̄ femine pudicitia obstare sibi
 rebat. Illa sicut mos est nostris dnabus / ōnes
 uultu blādo intuebat. Ars ē siue dceptio poti
 us / ne uerius amor palam fiat. Insanit Pacorus
 sit cōsolari potest / ni Lucrecie mētē psēciat.

Solēt matrone Senē ad primū lapidē Sacellum
diue marie quod in bethleē nūcupāt sepius nisi
tare. Huc Lucrecia duabus comitata uirginibz
2 anū quadā pficiſcebat. Segtur Pacorus uiro
lam in maun gestās deauratis foliis | In cuius col
elo epistolā amatoriā Subtilibz inſcriptā mem
branis abschōderat. nec mirare. Tradidit enīz
Cicero yliadē oratōnē ita fideliter ſcriptā ſibi
ostēſā fuiſſe. ut testa nucis clauderet. Offert
uiolā Lucrecie. ſeq̃ commendat Pacorus. Reſ
puit donū Lucrecia. Inſtat pānonius in agnis p̃
cibus. Tū Anus. recipe inqt hera donat ū florē
qd times ubi nullū periculū. pua res eſt qua po
tes hūc militē placare. Sacuta eſt Lucrecia ani
lem ſuaſionē | uiolāq̃ ſuſcepit | p̃terq̃ ultra pro
greſſa | uiolam alteri ex uirginibus tradidit.
Nec diu poſt obuiā facta ſūt duo ſtudentes.
qui uirgūculam ut ſibi florē traderet nō magno
negocio iduxerint. Apertōq̃ uiolē ſtipite | Car
mē amatorium inuenerūt. Solebat hoc hominū
genus p̃gratū eſſe noſtris matronis Sed poſt q̃
Cesaris curia Senas uenit | irrideri | deſpici | et
haberi odio cepit. q̃a plus armorū ſtipitus q̃ lit
terarū lepor noſtras feminas oblectabat. Hinc
grādis liuor 2 ſimultas ingēs erat. Querebāt q̃
toge uiaſ. c̃mnes quibus nocerent ſagis. Vt ex
go inde dolus patuit. ad Menelaum mox itur
epistolamq̃ ut legat rogatur. Ille meſſus do

mū pergit / uxore increpat / domūq; clam orib;
 mplet · negat se ream uxor / remq; gestā expo
 nit et anus adducit testimonium · Itur ad Cesa
 rem / fit querela / uocatur Pacorus / Is crimen
 fatei petēsq; ueniā nunq; se post hoc Lucreciā
 uexaturū iureiurādo cōfirmat · sciens tamē Io
 uē nō irasci sed arridere piuriū amantū · sterile
 flāmam ut magis phibitus erat eo diligentius
 sequebat · Venit hyems q̄ exclusis alijs ue ntis
 solū boreā ad mittebat · cadūt e celo nives · sol
 uit in lutū ciuitas · iactāt matrone iuicos / iuue
 nes in fenestras niue · hinc nactus occasione Pa
 corus epistolā alterā cera includit / ceramq; ni
 uē cingit / factaq; pila in fenestrā lucrecie iacit
 Quis nō omnia regi fortuna dicat · quis non
 fauorabile eius cupiat flatū · Fati plus enī uale
 herā benigni q̄ si te ueneris cōmendat epistola
 marti · Dicūt quidā nil esse qd in sapiēti queat
 fortuna · hoc ego his sapientibus cōcedo · qui so
 la uirtute gaudere qui et pauperes et egroti
 et in equo phaleris clusi uitam se credunt pos
 sibile beatam / qualem nullū adhuc uel uidi uel
 fuisse putarim · Cōshominū uita fauoribus for
 tūe indiget / hec quos uult eleuat et quos uult
 deprimit · Quis Pacorum pdidit nisi fortuna
 Nūquid prudentis consiliū fuit in nodis uirole
 clausisse tabellas / et nūc beneficio niuis episto
 lam transmississe · dicet aliquis fieri cautius po

tuisse. qđ si hoc consiliū fortuna iuuisset et cau-
tus hic et prudētissimus iudicatus fuisset. Sz
obstās fatū. pīlam ex Lucrecie manibus lapsā
apđ ignē duxit. ubi solutis calore niuis lq
factaq; cera tabellas manifestauit. quas tū ue-
tule qđ se calefaciebāt tū Menelaus qui aderat
plegerūt. nouasq; lites excitarūt qđ Pocorus
nō excusatiōe. sed fuga uitauit. Hic amor ex
usu uenit Eurialo. Nā dū uir ingressus et ac-
tus Pocori speculā isidiū Euriali locū fac. ue-
rūq; ē qđ dici solet. non facile custodiri qđ a
pluribus impugnat. Expectātes amātes post
primū cōcunitū sedas nupcias Viculus erat in-
ter edes Lucrecie atq; uicini partus per quē
pedibus in utrūq; parietem porrectis in fens-
trā Lucrecie haud difficilis pbebat ascensus
Sed huc ascendere solū noctu licebat Menela-
o petēdū rus erat. ibiq; pnoctādū. qui dies ab
amātibz tāqm saturnaliōz expectabat. Fit
recessus mutatis Eurialus uestibus i uiculū se
recepit. stabulū ille Menelaus habebat qđ Eu-
rialus docēte Sozia ingressus est. ibiq; noctē
manēs sub feno latebat. cum ecce Dromo qui
erat Menelai sedus famulus. equis ppositus
ipleturus psepia. fenū ex Euriali latere susci-
pit. eratq; aplius suscepturus. ac eurialū furca
percussurus. nisi Sozias obuiassz. Qui ut discri-
mē agnouit. da michi hāc opaz ait frater bone

Ego pabulū equis prebebo. Tu iterea loci uidē
 an nobis cena instructa sit. Gaudēdū est dū he-
 rus abest. melius est nobis cum domina q̄ cū illo
 Hec iocunda est et pliberalis. Ille iracūdu. cla-
 morosus. auarus. difficilis. nunq̄ nobis bene est
 dū ille adest. Vides ne uētres nostros q̄ ī quo
 castigat modio. qui semper esurit. ut nos fame
 cruciet. nec sustinet muscidia frustra ceruli pa-
 nis cōsumi. sed hesternū muncial seruat in mē-
 sem. uniusq̄ cene siluros. et āguillas saltas. in al-
 terā differt. et numerata fila sectim porri ne
 quid tangamus signata recludit. Miser qui p-
 hec tormēta q̄rit diuicias. Nā quid stulticius
 quā uiuere paup̄em ut locuples meriaris. Quā
 to melius hera que nō cōtenta uitulis nos pasce-
 re et teneris hedis. gallinas quoq̄ turdosq̄
 ministrat 2 uini copīā melioris. Dromo cura ut q̄
 ūcta popina sit istuc igt Dromo cure hēbo 2 mē-
 sā potius q̄ equos fricabo hēz ego hodie ī rus d-
 duxi. qd̄ sibi male succedat. nūq̄ mibi uerbum
 dixit. nisi uesp̄i cum me remisit et equos. renū-
 ciariq̄ domine iussit. nō se redituz hac nocte
 Laudo te Sozia. qui tandē odisse cepisti dñi
 mores. Ego iam diu mutassē dominū. nisi me
 domina matutinis retinuiss̄ offeillis. Nihil dor-
 miēdū ē hac nocte. bibamus. uoremusq̄ donec
 ueniat dies. Nō tantū per mensem lucrabitur
 Herus quantum nos una cena consumemus

Audiebat hec Eurialus libens. tam et si mores
seruorū notabat. et idem sibi fieri non dubita
ret. cum Dromo abesset. utq; Dromo recessit
assurgens. O. q̄ inquit beatam noctem Sozia
tuo beneficio sum habiturus qui me huc duxit.
Et ne patefierem probe curasti. uir bonus es
meritoq; te amo. nec tibi non gratus inueniar.
Aderat hora prescripta. letus Eurialus. q̄uis
duobus perfunctus discriminibus murum ascen
dit. Adaptam fenestram subintrat. Lucreciaz
iuxta focum sedentem. paratisq; obsomnis
expectantem reperit. Illa ut Amantem agno
uit assurgens medium complexa est. fiant. blan
dicie. dantur oscula. itur in uenerem. tensis ue
lis. fessamq; nauigio cytharam. nunc ceres refi
cit nunc bachus. Heu q̄ breues uoluptates
sunt. q̄longe sollicitudines. uix horam Eurialus
letam habuerat. Cum ecce Soziam. qui reditum
Menelai renūciat gaudiumq; perturbat timet
Eurialus. fugere studet. Lucrecia mensis absco
ditis obuiam uiro pergit. reuersumq; salutat
et O mi uir inquit q̄ redisti. Nam ego te iam
uullicum rusticatum rebar. Quid tu cū rure
tam diu. caue ne quid olfaciam. Cur non domi
manes quid me contristari absencia studes. se
per dum abes timeo tibi. cum ne quā ardeas
formido. ut sunt infidi uxoris suis uiri. quo
metu si uis me soluere numq̄ extra dormias

nec enim sine te nox est mihi ulla iocunda. Sed
 cena hic iam. post cubatum ibimus. Erant enim
 in aula ubi familia prandere solet. ibique uir de
 tunc Lucretia nitebatur donec Eurialus abeu
 di spaciū suscepisset cui necessaria est moru
 la quedā Menelaus autē foris cenatus erat. Se
 quē in talamū recipere festinabat Tū Lucretia
 parum me amas inquit. cur non potius domi
 apud me cenasti ego quia tu aberas nec comedi
 hodie. nec bibi quicquid uenerūt tamen uillici ex
 Rosalia. nescio quid uini portantes. optimū es
 se ferebant trebeyanū. Ego pre mestitia nihil
 gustavi nunc quoniam ades. eamus si placet in cel
 larium introrsū gustemusque uinum Si ut illi dixe
 runt tam suauissimū sit. hisque dictis laternam
 dextera. uirum sinistra manu recepit et in infi
 mū penū descendit. tamque diu nūc hūc. nunc il
 lū cadū terebrauit ac cum uiro pitifauit donec
 Eurialus putauit abisse. ac ita demū ad igratos
 bimeneos cū uiro trāsiuit Eurialū intempesta
 nocte domum repetiit

Sequēti luce siue quod sic expediebat Camere
 siue suspicio mala fuit. fenestram Menelaus
 obstruxit. credo ut sunt conciuēs nostri in con
 iecturis acuti. Suspicionumque pleni. timuisse
 Menelaum loci comoditatem. utque parum fide
 bat uxori / occasionem demere uoluisse. Nam
 et si nihil conscius erat illi. uexatam tamen femi

nā. multisq; dieti tēptatā p̄cibus nō ignorabat
Et animū cognosce m̄eris istabilē. cuius tot
sūt uolūtates q; in arboribus folia Sexus enī
feieus nouitatis ē audus. raroq; uirū amat tu
ius copīā habz. Seq̄ba ē ergo uīa maritorū pro
mulgatam. quorum opinio est infortunum bo
nis excludi custodius. erepta ē huic cōueniendi
facultas. nec mittendis litteris permissa liber
tas est Nam et cauponem. qui est post edes
Lucretie. uinariam tabernam conduxerat ex
qua solebat Eurialus affari Lucretiam ac litte
ras per arundinem mittere. sicuti Menelaus
suasit. magistratus expulit. restabat solus oculi
lorum intuitus. nutuq; tantum se consultabāt
amantes. neq; istac amoris extrema linea com
mode perfrui poterant obliuisci nec in eo per
seuerare.

DVM SIC anxius Eurialus quid consili
capiat meditatur uenit in mentem Lucretie
monitum quod de Pandulo scripserat Mene
lai sobriino. peritosq; medicos immitatus qui
bus mos est in periculosis egritudinibus anceps
adhibere medicamentum. et ultima potius ex
periri q̄ sine cura morbum relinquere aggredi
Pandulum statuit. remediumq; suscipere qd̄
antea refutarat. Hinc igitur accersito et in pe
nitiorē ptē domus uocato Sede inqt amice.
rem grandem tibi dicturus sum indigentem

bus. quas in te scio sitas diligencia fide. et taci-
 turnitate nolui iam dudum hec tibi dixisse. Sed
 non mihi adhuc plene cognitus. Nunc et te nos-
 co. et quia probate fidei es amo et obseruo. Quod
 si aliud de te nescirem. satis est quia omnes tui
 conciuues te laudant. Tum comites mei. quibus
 cum amicitiam conflauisti. et qui scis et quanti-
 pendendus me certum fecere. Ex quibus te cu-
 pere meam beniuolentiam didici. Cuius iam te
 facto participem. quia non minus illa es dignus
 quam ego sum tua. Nunc quid uelim quoniam in-
 ter amicos res agitur. Paucis exponam. Tu
 scis mortale genus quam in amorem sit pronum
 Seu uirtutis est seu uicii. late patet ista calami-
 tas. nec core est si modo carneum est. quod a-
 moris non aliquando sentiat stimulos. Scis
 quia nec sanctissimum David. nec sapientissi-
 mum Salomonem nec Sampsonem fortissimum ista pas-
 sio dimisit immunem. Incensi propterea pectoris et a-
 moris inhibiti ea natura est ut si quod prohibeat magis
 ardeat. nulla re magis ista curatur pestis quam dilec-
 ti copia. ferunt plures. tum uiri tum mulieres tam
 nostra quam maiorum nostrorum memoria. quibus
 inhibicio durissime necis fuit occasio. Contra
 uero plures nouimus quam post concubitum et am-
 plexus passim concessos. mox furere desinerunt.
 Nichil consultius est postquam amor ossibus hesit
 quam furori cedere. Nam quam aduersus tempestatem

nititur sepe naufragium facit. Et qui obtempe-
rat procelle superat. Hec ideo dixi quia te sci-
re amorem meum uolo. Et quid mei causa sis
facturus. Tu quod emolumentum hic sit oritur
nichil tibi tacebo. quia iam mei cordis alteram
te reputo partem. Ego Lucretiam diligo neque
hoc in Pandalo mea culpa est factum. Sed regē
te fortuna. In cuius manu est quē colimus orbis
Mibi non erant noti mores uestri. Nec huius
orbis Consuetudines noram. Putabam
ego feminas uestras. quod oculis monstrant In
corde sentire. Sed inestant homines uestre ma-
ritate non amant. hinc deceptus sum. Credidi
namque amatum me Lucretie fore. dum me lu-
minibus intuebatur placidis. Cepique contra di-
ligere. nec tam elegantem dominam dignam pu-
taui. cui uices non redderentur amoris. Non
dum te noram uel tuum genus amaui putans a-
mari. quisenim tam saxeus est. aut ferreus qui
non amet amatus. Sed postquam fraudes noui me
que dolis irretitum. ne meus sterilis esset amor
nexus sum meis omnibus artibus illam incende-
re. ut par pari referretur. Ardere namque nihilque
urere. tum rubor erat. tum anxietas animi
que me die noctuque mirum inmodum crucia-
bat. ut adeo introrsus ut egredi nullo pacto ua-
lere factum est. igitur ut me continuate par sit amor
amboꝝ. illa iensa est. ego ardeo abo perimus

nisi tu sis adiumento. uir custodit & frater. Nō
 tam uellus aurea puigil draco seruabat. nec adi
 tū orti cerberus q̄ ista diligēter recludit. Nō
 ego familiā uestrā scio quia nobilis estis iter pri
 mores urbis. diuites. potētes. amati. utinā nū
 q̄ nouissem hanc feminā. Sed q̄s est qui possit
 resistere. satis nō eligi hanc. sed casus dedit a
 mandā. sic se res habz tectus adhuc amor est
 Sed nisi bene tegat magnū aliqd qd sup̄ auer
 tant. maū pariet. Possem ego forsitan me cō
 pescere. si hinc abirem. qd quāq̄ esset mihi gra
 uissimū facere tamen uestre familie gracia. si
 hoc putarē ex usu. nec nosco illius furorē. Aut
 me sequerē. Aut manere coacta manus sibi
 cōlciret. qd essz dēdecus ppetuū uestre domus
 Quod igit̄ te uolebā. teq̄ uocaui nostri causa
 est. ut obuiem us hiis malis nec alia uia ē nisi ut
 amoris nostris aurigā te pbeas. curesq̄ ut bene
 dissimulatus ignis nō fiat aptus. Ego me tibi
 cōmēdo do. deuoueo. obsequre ue furori. ne dū
 oppugnāt magis cēdat̄ cura ut semel cōuenire
 possimus. quo facto mox humiliabit̄ ardor tol
 lerabiliorq̄ reddet̄ tute scis aditus domus.
 Scis qn̄ uir abē. scis qn̄ ualeas. ītroducere fra
 ter uiri aduertēdus ē q̄ ē ad has res nimiū p̄sp̄
 cax lucreciāq̄ tāq̄ lacū germani teneat. magna
 cura custodit. īuersoq̄ lucrecia x̄ba euerlaq̄
 ceruices. gemitus. sc̄reatus. tussis. risus attēte cōfi

derat. hūc illudere sentētia est nec sine te fieri
potest. Assis ergo 2 quādo affuturus sit uir
me īstrue. remanentēq; fratrē diuerte. ne cus
tos affixus Lucrecie sit. neue custodes adhibe
at alios. tibi credit. et qđ dū faxint. hanc for
tasse puinciā tibi cōmittet quā susceperis et
me iuueris ut spero iuuāda res est. Poteris enī
me clam dū ceteri dormient intromittere. et a
morē linire furētem. Ex his quot emergāt uti
litates arbitror te p tua prudēcia palā cernere
Seruabis nāq; in primis honorē domus. amorē
tegēs qui nō possit absq; uestra īfamia mani
festari. Sobrinā tuā in uitam tenebis Menelao
uxorē custodies. cui nō tam obest una uox mibi
cōcessa nescis oībus. qđ si sciēte populo illā pdi
derit me sequentem nupta Senatori Romano
secuta est Ippia ludū a pharon et nilum. famosa
qđ menia lagi. Quid si me domi nobilē atq; po
tentem Lucrecia seq statuatur. quod decus uest
ri generis. quis populi risus. que nedū urā. sed
tocius ciuitatis īfamia. Diceret forsitan aliq;
absumenda potius ferro. aut extinguenda ue
nenis est mīr quā id agat. Sed ue illi qui se hu
mano sanguine polluit. et maiori scelere uindi
cat minus. non augenda sunt mala. sed minuen
da. Nō hic sumus ex bonis duobus meliora de
lecturi. Aut ex malo 2 bono. qđ sit bonū. Sed
ex malis duob; qđ minus obsit omnis uia piculi

plena est. sed hec quā monstrō minus habet dis-
crimis p quā nedū tuo sāguini cōsules sed etiā
mih p deris qui pene infanio dū mei cā Lucre-
ciā uideo cruciari cui potius eē odio uellē q̄ te
rogare / sed hic sumus / eo deducta res est ut ni-
si tuis artibus tua cura ingenio atq; sollicitudi-
ne nauis regat̄ uulla salutis spes maneat. Iuua
igit̄ et illā et me tuamq; domū absq; nota cō-
seua nec me potes ingratū. Scis apud Cesarē
quanti sim / quicq; pecieris impetratū tibi effi-
ciā. et hoc ante oīa tibi pollicior deq; fidē / pa-
latinūq; te comitē futurū / omnēq; postēitatē
hoc titulo gauisurā. Ego tibi lucreciā meq; et
nostrū amorē et famā nostram et tui gratis
decus cōmitto tueq; mando fidei. Tu arbiter
es omnia hec in te sita sunt. uide quid agas et
seruare potes ista et perdere

Subrisit his auditis Pādalus factaq; moru-
la / norā hec Euriale dixit et utinā nō accidisset
sed eū in locū sicut abste dictū est res rediit
ut necesse sit me qd iubes efficere / nisi et no-
strū genus affici cōtumeliis et scandalū ingens
cupiā exoriri. ardet m̄ p̄t̄ sicut dixti et impo-
tē suū est nisi occurro / fero se fodit aut fene-
stris se dabit p̄cipitē nec uite iam sibi nec ho-
noris est cura. Ipsa mibi suū ardorē patefecit
eistiti increpauit lenire flāmā studui nihil p̄feci
oīa p̄pter te qui facit / nihil nisi te curat. tu illi

semp in mēte sedes Te petit / te desidera te
solū cogitat. sepe me uocitans audi pcor Euri
ale dixit Sic mulier ex more mutata est ut iā
nō eadē uideatur. Heu pietas. heu dolor. nulla
prius in urbe tota uel castior ul' prudētior Lu
crecia fuit. Mirares. Si tantū iuris natura de
dit amor in mētes humanas. medēdū est huic
egretudini. Nec alia cura est. nisi quā ltu mōs
trasti. Accingā me huic opt. teq dū tpūserit
cōmouere faciā. nec ex te grām qro. quia non
est officiū boni uiri. cū is nihil pmeteat grāz
poscere. Ego ut uitē infamiā nostre imminēte
familie coc ago nec sū premiā dus. At enīz Eu
riale inqt. ego uel sic tibi grām habeo. et crea
ri te comitē ut dictū ē faciā modo tu dignita
tē istā nō spnas. Nō spno inqt Pādalus. sed
ne hinc pfecta sic uolo. Si uētura est. libere ue
niat. nihil ego cōditōale facio / si potuisset hoc
te nesciēte fieri. mea ut opā apd Lucreciā fuiss
les libēcius egissē Vale et tu uale retulit Euri
alus. Postq aimū iuenisti fac finge. inueni effi
ce. ut simp simus. Laudabis inqt Pandalus. le
tusq abint. q tātū uiri grāz inuenisset Tū q
se iā comitē esse sperabat cuius dignitatis tā
to erat audior. quāto se minus cupere demō
strabat. Sunt enī hoēs inqdā ut mulieres que
tum maxime nolle dicunt tum maxime uolūt
hic lenocii mercede ortitus est comitatū / et

aureā bullā suē nobilitatis posteritas demōstra
 bat In nobilitate multi sūt gradus mi Mariane
 et sane si cuiuslibet originē q̄ras sicut mea snia
 fert. aut nullas nobilitates inuenies | aut admo
 dū paucas | que sceleratū nō habuerūt ortū. Cū
 enīz hos dici nobiles uideamus | q̄ diuicias habū
 dāt diuicie uero raro uirtutis sunt comites. q̄s
 nō uidz ortū essenobilitatis degenerē hūc usu
 re ditarūt | illū spolia. p̄diciōes aliū. hic bñ fiet
 is dītatus ē ille adulatōibus. huic adulteria lu
 cū p̄bent | nōnullis mēdatia p̄sūt. q̄daz faciūt
 ex cōiuge questū | q̄dā ex natis. plerōq̄ ho
 micida iuiāt. Rarus est q̄ iuste diuicias congre
 get. nemo fascē amplū facit nisi uiuōnes metit
 herbas. Cōgregabāt hōies diuicias multas | nec
 und ueniāt. sed q̄ multe ueniāt q̄rūt. Oībus
 hic x̄sus placz. Vnd habeas q̄rit nemo sed op
 tet habere. Postq̄ uō plena ē archa tūc nobili
 tas. posci ē. que sic q̄sita nil est aliud. q̄ p̄miū
 iqtatis. Maiores mei nobiles habiti sunt | sed
 nolo mihi blādiri. Nō puto meliores fuisse p̄a
 uos meos alijs | quos sola excusat antiqtas | q̄a
 nō sūt in mēmoria eoz uicia. Mea snia nemo
 est nobilis nisi uirtutis amator. Nō miror aure
 as uestes. equos. canes. ordinē famuloz. lautas
 mēsas marmōreas edes. uillas. p̄dia. piscinas ui
 daria siluas. Nā hec oīa stultus asseq̄ pōt | quē
 si q̄s nobilē dixerit. Ipse fiet stultus. Pādalus

noſter lenocinio nobilitatus eſt

NON multis poſt diebz ruri inter Menelai
ruſticos rixatū eſt. et occiſi nōnulli. qui plus bi
berāt. opusq; fuit ad res cōponēdas Menelaū
p̄ficiſti. Tū Lucrecia. mi uir iquit | grauis es ho
mo | d̄bilisq; | equi tui grauit̄ incedūt | quare
gradiariū aliq̄ nō recipis comodatū. Cūq; ille
p̄contaretur ubi nā eſſet aliq̄s. optimū inq̄t Pā
dalus niſi fallor Eurialus habz | et tibi libēs cōce
det. ſi me uiſpetere. pete inq̄t Menelaus. Ro
gatus Eurialus mox equū iuſſit adduci | idq;
ſui gaudiū ſignū recepit ſecūq; tacite dixit. Tu
meū equū aſcendes Menelae ego tuā uxore q̄
tabo. Cōuentū erat ut noctis ad horam quintā
in uico Eurialus eſſz | ſpectaretq; bñ ſi cantātē
Pādālū audiret. abierat Menelaus. Iāq; celū
noctis adducerāt tenebre. mulier in cubili tem
pus manebat. Eurialus āte fores erat | ſignū q;
morabāt. nec cantū audiebat | nec ſcreatū. Iam
p̄terierāt hora. et ut abiret Eurialus ſuadebat
Achates. deluſūq; dicebat. duz eſt amāti rece
dere. et nūc unā nūc aliā cauſā manēdi q̄rebat.
Nō cauebat Pādalus q̄a Menelai frater domi
māſerat ⁊ oēs aditus ſcrutabāt | ne qd iſidiaz
fieret | noctēq; trahebat inſomnem. Cui Pan
dalus nunquā ne inquit hac nocte cubatum ibi
mus. Iā nox mediū poli tranſcēdit axem. ex me
graūiter occupat ſomnus. Miror te cum iuue

nis sis senis habere naturā | qbus siccitas sōniū
 aufert · nec unq̄ dormiūt | nisi paululū ante diē
 cum currus uoluitur septentrionalis elices | Cū
 iam tempus esset sugrēdi · eamus Iam tandem
 dormitum | quid sibi uolūt hec uigile · Eamus ·
 inquit Agamēnon | si tibi sic uidetur · Antea ta
 men inspicēde sunt fores | an satis firmate sint
 ne furibus pateāt · Veniensq̄ ad hostium | nūc
 unam | nunc aliam seram admouit | et pessulum
 addidit · Erat illic ingens ferrum | qd̄ uix duo
 poterant eleuare | quo nōnūq̄ ostium claudēba
 tur · qd̄ postq̄ Agamēnon mouere non potuit
 Iuua me inquit Pandale | admoueamus ferrum
 hoc ostio · cum dormire incipiamus aurē ociose po
 terimus · Audiebat hos sermōes Eurialus | et ac
 tū tacitus ait | si hoc ferramētū adiūgitur · Tū
 Pādalus · qd̄ tu paras Agamēnō | Tāq̄ dormis
 obsidēda sit | firmare ostiū paras | ā tuta sumus
 in ciuitate · Libertas hic ē | 2 q̄es oibus ead̄ · Tū
 hostes ptul sunt | qbus cū bella gerimus | floren
 tini · si fures times | sat clausū est · si hostes ·
 quid hac in domo te posset tueri · Ego nocte
 nō subibo hoc onus | q̄a schapulas doleo | et ifra
 sū fractus nec gestandis oneribus sum idoneus
 aut tu te leua | aut sine · Vach · satis est inquit
 Agamēnon | dormitūq̄ cessit · Tum Eurialus
 manebo adhuc hic horā ait | si forte aliq̄s ada
 plat · tēdebat Achatem more | tacitusq̄ male

dicebat Eurialo qui se tādū retīneret insonnē
Nec diu mansum est / Tum per riuolā uisa Lu
cretia est. parā quid luminis secum ferens. uer
sus quam p̄gens Eurialus / Salue mi anime Lu
cretia dixit. At illa exterrita fugere primum
uoluit / Exinde recogitans / quis tu es uir ait.
Eurialus tuus inquit Eurialus. aperi mea uolup
tas / Iam mediā noctem te optor. Agnuit Lu
cretia uocē / sed q̄a simulationem timebat / non
prius ausa est aperire / q̄ secreta inter se tantū
nota p̄ceperit. Post hec magno labore seras re
mouit. Sed quia plurima ferramēta fores reti
nebāt que manus feminea ferre nō poterat. ad
semi pedis dumtaxat amplitudinem cōsumpta
tuit / ne hoc ait obstabit Eurialus. extimans
q̄ suum corpus p̄ dextrum latus intra sese con
iecit. mulieremq̄ mediam amplexatus ē. Acha
tes extra in excubiis mansit. Tū Lucretia siue
timore nimio siue gaudio exaīata inter Euriali
deficiēs brachia pallida facta est. et amisso Xobo
ac oculis clausis p̄ omnia similis mortue uideba
tur / nisi qd̄ adhuc calor pulsusq̄ manebat. Ex
territus Eurialus subito casu quid ageret nesci
ebat / Secūq̄ si ab eo inquit mortis sum reus q̄
feminā in tanto discrimine deserueri / Si marco
iterueniet agamenō aut alius ex familia et ego
perim. Heu amor ifelix qui plus felis q̄ mellis
habet / nō tam absinthēū est amara quā tu / qd̄

me iam discriminibus obiecisti / quot mortibus
 meuz caput deuouisti / hoc nunc meis restabat
 in brachis ut feminā exanimares / Cur non me
 potius interemisti. Cur non me leonibus obie
 cisti / Heu q̄ apta tibi uiserat In me huius poti
 us gremio / q̄ istaz in meo sinu defecisse. Vicit
 amor uirū. Abiectaq; pprie cura salutis Cum
 femina mansit. eleuansq; altius mutū corpus
 atq; deosculans madidus lacrimis. Heu Lucre
 cia inquit. ubina; gentiū es / ubi aures tue. Cur
 non respondes. Cur nō audes apire oculos / ob
 secro meq; respice. Arride mihi ut soles Tuus
 hic Eurialus assum. Tuus te amplectitur Euri
 alus. Mi anime Cur non me contrabasias / mi
 ror obisti / An dormis / ubi te queram. Cur si
 mori uolebas non me monuisti ut occidissē
 una. Nisi me audis. Et iam latus meum ap
 periet gladius / ut nos ambos habeat exitus u
 nus. Ach uita mea. suauum meum. delicie
 mee. spes unica. Integra quies. Siccine te
 Lucrecia perdo. Attolle oculos / Eleua caput /
 Nōdum mortua es uideo. Adhuc cales / adhuc
 spiras / Cur mihi nō loqueris Sic me recipis / ad
 hec me gaudia uocas / Hanc mihi das noctem.
 Assurge oro requies mea / respice tuum Euri
 alum. Eurialus assum tuus. At sic factus lacri
 marum flumine super fontem / et mulieris t̄m
 pora pluit / quibustanq; rosa cū aquis excitata

mulier quasi de graui sono surrexit | Amatēq
uidens. heu me inquit Euriale. ubināz fui. Cur
me non potius abire sinisti | beata iāz moriebar
in tuis manibus. utinam sic excederez anteq tu
hac urbe decederes. Dum sic inuicez fantur In
thalamum pergunt ubi talem noctē habuerūt
qualem credimus inter duos amantes fuisse.
Postq manibus altis raptam Helenā Paris ab
duxit | Tamq dulcis ista nox fuit | ut ābo ne
garent tam bene inter Martem | Veneremq
fuisse. Tu meus es Gaminēdes | Tu meus Ipo
litus | Diomedes meus | dicebat Lucrecia. Tu
mibi Polixena es Eurialus referebat. Tu Emi
lia | tu Venus ipsa Et nūc os | nunc genas | nūc
oculos cōmendabat. Eleuatq nōnunq lodice
secreta que nō uiderat antea contēplabatur et
plus dicebat. Inuenio quā putarā | Talē lauātē
uidit Athēon in fonte diamam | quid his mem
bris formosius | quid cōdidius Iam redemi peri
cula. quid est qd ppter te nō debeat sustineri
O pectus decorū O papille p̄mende. Vos ne
tango. Vos ne habeo. uos ne manus incidistis
meas. O teretes artus. o redolens corpus. te
ne ego possideo. Nūc mori est satius quando
hoc ē recens ne qua interueiat calamitas. Ani
me mi teneote an somnio. Vera ne ista uolup
tas est. An extra mentē positus sim reor. non
somnia certe. uera res agitur. O suauia basia o

dulces amplexus. o melliflui litoris. nemo me
 felicius uenit. nemo beatus. Sed heu q̄ ueloces
 bore. Inuida nox cur fugis. Mane Appollo ma
 ne apud inferos diu. Cur equos taz cito in iugū
 trahis. Sine plus gramis edāt. Da mihi noctez
 ut Alchimene dedisti. Cur tu tā repēte Titōi
 tui cubile relinqs aurora Si tam illi grata esses
 q̄ mihi lucretia. haud tā mane surgere te pmitte
 re Nunq̄ mihi nox uisa ē breuior. quis apud lac
 tanos. Daciosq̄ fuerim. Sic Eurialus. nec mīo
 ra dicebat Lucretia nec osculū nec uerbū irre
 cōpensatū p̄terit. Stringebat hic. stringebat
 illa. nec post uenerē lapsi iacebāt. Sicut Anthē
 us ex terra ualidior resurgebat. Sic post bellū
 alacriores robustioresq̄ fiebāt. Nocte pacta
 cū crines suos ex oceano tolleret aurora / dis
 cessū est. Nec post multos dies redeundi co
 pia fuit. Crescentibz dietim custodiis / Sed oīa
 supauit amor / Viāq̄ tandē reueniēdi / qua se
 pius uisi amātes sunt. Interea Cesar / q̄ iā Eu
 gānio recōciliatus erat / Romā petere destina
 rat. Scripsit h̄ Lucretia / Quid enī nō sentit
 amor. aut q̄s fallere possit amātē Sicigit̄ Lu
 crecia scripsit Eurialo

Epistola Lucretie

Si posset animus meus irasci tibi iaz succē
 serē / q̄ abituꝝ te dissimulasti. Sed amat te q̄
 me / magis s̄ p̄us meus / nullaq̄ potest ex causa

aduersus te moueri. Heu mi cor | qd est qd mi
hi Cesarē nō dixisti recessurū. Ille itineri se pa
rat | nec tu hic manebis | scio | Quid obsecro d
me fiet. qd agam misera. ubi qescā. Si me relin
quas non uiuo biduū. Terge has lras meis lacri
mis madidas per tuā dexterā et datā fidem si
de te quicquam merui | Aut fui tibi quicquam
dulce meum miserere infelicitis amantis. Non
peto ut maneat | Sed tolles tecum | fingam
uesperi Bethleem petere uelle | unicamq; re
cipiam / anū. Assint illic duo tresue famuli ex
tuis. meq; rapiāt. Nihil negotii ē uolentē eripe
tūc tibi dedecori puta. Nam et filius Prami
cōiugē sibi raptu paut. Nō iniuriaberis uiro
meo Is enī oīno me pditurus ē. Nāq; nisi me
abducas mors me illi auferet. Sed noli tu esse
crudelis | meq; morituram relinquere que te
pluris semp q̄ me feci. Ad hec Eurialus in hunc
modum rescripsit.

Epistola Euriali

Celaui te usq; nunc mea Lucretia | ne te ni
miū afflictares anteq̄ t̄pus esset. Scio mores
duos | quia te nimīū crucias | nec Cesar sic rece
det ut nō sit reuersurus ex urbe quin reueneri
mus hac. Iter est nobis in patriā. Qd si Cesar
aliā uia fecerit | me certe si uixero redire uide
bis | negēteq; mihi supi in patriā reditū | errabū
dūq; similē reddant. Vlixī | nisi huc reuertar

Respira ergo mi anime / sūmeq̃ uires / noli te
 macerare / quin uine potius leta . Qd̃ dicis de
 raptu esset mibi / tum gratū / tū iocundissimū
 Nec mibi maior prestari uoluptas posset / q̃ te
 semp̃ mecum habere / ac meo ex arbitrio potiri
 Sed cōsulendū est magis honori tuo q̃ mee cu
 piditati Exigit nanq̃ fides tua / qua me com
 plexa es / tibi ut consiliū fidele prebeā et qd̃ in
 rem sit tuā / Tu te scis p̃nobile esse et in clara
 familia nuptā Nomē habes / tum / pulcerrime
 tum pudicissime mulieris . nec apud Italos solū
 tua fama clauditur . Sed et Theutonx et Pā
 noni et Bohemi et omnes septentriones populi
 tuū nomen agnoscūt . Qd̃ si ego te rapiā / mit
 to dedecus meū qd̃ tui cā flecti facere / qua ig
 nominia tuos afficeret necessarios / quibus tuā
 matrē pūgeres / qd̃ de te dicere ē / quis rumor
 exiret in orbē . Ecce lucreciā / que bruti cōiuge
 castior Penelopeq̃ melior dicebat̃ . Iā mechā
 segtur . imemor domus parentū et patrie . Nō
 Lucrecia sed Ippia est . uel Iasonē secuta Me
 dea . Heu me quātus meror habere ē cum de te
 talia dici sentire . Nunc amor noster clam est .
 nemo te nō laudat . rapina turbaret omia . nec
 unq̃ tā laudata fuisti q̃ tunc uitupareris . Sed
 mittamus famā . qd̃ q̃ amore p̃frui nostro nō
 ualeremus . Ego Cesari seruiō . Is me uirū fecit
 potētē et diuitē . nec ab eo recedere possū sine

mei status ruina | q̄ si eū defererem | non quirē
te decenter habere. Si curiam sequerer nulla
quies esset. omni die castra mouemus. nusq̄ ce
sar tanta mora fuit. quanta nunc Senis. Idq̄
belli necessitas fecit. q̄ si te circumducere et
quasi publicam feminam in castris haberem.
Vide q̄ esset michi et tibi decorum. His ex re
bus obsecro mea Lucretia. mentem ut istam
exuas. boniq̄ consulas. nec furori magis q̄ tibi
blandiaris. Alius fortassis amator aliter suade
ret. et ultro te fugere precaretur. ut te q̄ diu
posset abuteretur. Nichil futuri prouidus. dū
presenti satisfaceret egritudini. Sed is non es
se amator uerus. qui libidini magis q̄ fame con
suleret. Ego mea Lucretia | quod frugi est mo
neo. mane hic te rogo. nec me dubita rediturū
quicquid apud Etruscos incumbet agendum
Cesari michi cōmitti curabo. Daboq̄ operam
ut te frui absq̄ tuo incōmodo possim. Vale.
uiue. ama. nec meum q̄ tuus est | ignem putato
minorem. Aut me non inuictissimum hinc abs
cedere. Iterum uale mea suauitas. et anime ci
bus mee.

Acquieuit his mulier et Imperata facturā
se rescripsit. Paucis post diebus Eurialus cum
Cesare Romam prexit | nec diu moratus illic
febris est incensus | infelix penitus | qui cuius
arderet amore | febrium quoq̄ cepit ignibus

estuari. Cumq; iam uires amor extenuasset.
 Adiectis morbi doloribus / parum superat ui
 te / tenebaturq; spiritus medicorum remediis
 potius q̃ manebat. Cesar dictim ad eum uenie
 bat / et quasi filium consolabatur / omnesq; cu
 ras Apollinis adhibere habebat. Sed nulla ua
 lentior fuit medela q̃ Lucrecie scriptum / quo
 uiuentem illam et soipitem cognouit / que res
 febres aliquantisper imminuit / Eurialumq; sur
 gere in pedes fecit / qui et coronationi Cesaris
 interfuit / at ibi militiam suscepit et aureum
 calcar.

Post hec cum Cesar Perusium peteret Is
 Rome mansit / nondum ex integro sanus / Ex
 inde Senas uenit / quis adhuc debilis / extenua
 tusq; faciem Sed intueri potuit / non alloqui
 Lucreciam. Epistole plures utrinq; misse sunt
 Rursusq; de fuga tractatum est / Triduo
 illic mansit Eurialus. Demum cum sibi ad
 itus omnes uideret ereptos / recessum eius
 amanti renuntiavit. Nunquam tanta dulce
 do in conuersando fuit : quanta in receden
 do mesticia. Erat in fenestra Lucrecia per
 uicium iam Eurialus equitabat. humidos ocu
 los / alter in alterum iactabat. flebat unus.
 flebat alter / Ambo doloribus urgebantur /
 Vt qui suis ex sedibus. cor euelli uiolenter
 sentiebat. Si quis in obitu quantus nam sit

dolor ignoret / duorum amantum separationem
consideret / quamuis maior hec anxietas inest
et cruciatus ingentior / dolet animus In morte
quia corpus reliquit amatum · Corpus absente
spiritu · nec dolet nec sentit · At cū duo inuicē
cōglutinati p amore sūt animi / tāto penosior
est separatio q̄to sensibilibior est · uterq̄ dilectus
Et hi sane nō iā erāt spūs duo Sed quēadmodū
inter amicos putat Aristophāes unius aīe duo
corpora facta erāt · Itaq̄ nō recedebat animus
ab aīo · sed unicus amor scindebat in duos · tu
cor in ptes diuidebat / mentis ps ibat / pars re
manebat Et oēs inuicē sensus disgregabāt · Et
a seipsis discedere flebāt · Nō māsit in amātū
faciebus sanguinis gutta / nisi lacrimae fuisset 2
gemitus similimi mortui uidebant · Quis scri
bere · q̄s referre · q̄s cogitare posset illarū mētū
molestias / nisi q̄ aliquādo insaniuit · Laodomia
recedēte pthelaelao / 2 ad sac̄s illi pugnas cūte
exanguis cecidit · Eadē postq̄ uiri mentes agno
uit / uiuere amplius minime potuit · Dido Phe
nissa post fatale Enee recessū seipsā interemit
Nec Porcia post bruti necē uoluit uiuis inter
esse · Hec nrā postq̄ Eurialus ex uisu recessit /
in terram collapsa per famulas recepta est / cu
bilibq̄ data / donec resummeret spiritum · ut
uero ad se rediit / uestes aureas / purpurasq̄
Et omnem leticie prorsus reclusit ornatum

pellisq; tunicis usa / nūq̃ post cātare audita ē
 nūq̃ uisa ridere / nullis faceciis / nullo gaudio /
 nullisq; unq̃ iocis in leticiā potuit reuōri / quo
 in statu / dū aliq̃diu pseueraret / egritudine in
 cidit. Et q̃a cor suū aberat / nullaq; menti dari
 cōsolatio poterat. Inter multum plorātis bra
 chia matris: ac collacrimātes / et frustra cōsola
 toris vobis utētes necessarios / Indignantē ani
 mā exalauit. Eurialus postq̃ ex oculis nūq̃ se
 amplius eā uisurus abiit. nulli intereundū locu
 tus / solā in mēte Lucreciā gerebat. et an unq̃
 reuerti posset meditabā / uenitq; tandem ad
 Cesarē pusi manentem / quē deinde Ferrariā.
 Mantuā. Tredentū. Cōstantiā. et Basileā se
 cutus est. ac demū in Hungariā atq; Bohemiā
 Sed ut ipse Cesarē / sic eū Lucrecia seq̃batur
 in somniis / nullaq; noctē sibi q̃tā pmittebat
 quā ut obisse uerus amator agnouit. Magno
 dolore pūctus / lugubrē uestē recepit. Nec cō
 solationē admisit / nisi postq̃ Cesar ex ducali
 sanguine uirginē sibi / tuz formosā / tuz castis
 simam atq; prudentem matrimonio iunxit
 Habes amoris exituz Mariane mi amātissime
 Nō ficti neq; felicitis / quez q̃ legerint / piculum
 ex aliis faciāt qd sibi ex usu fiet. nec amatori
 um bibere poculū studeant / qd lōge plus aloes
 q̃ mellis habet. Vale ex Vienna Quinto No
 nas Iulii. Anno domini. M. cccc. xliii.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.6.68

32
88

38
40
Epistola eiusdem docens quod
sit remedium contra amorem.

ENFAS SILVIVS. T. Ipolito Mediola
nensi. S. P. D. Querebaris mecum nocte pre
terita / q̃p amori operam dares. nec delibatum /
ac uinctum / animuz soluere posses. Dixisti te
nec uirginem / nec nuptam / nec uiduam / amare
Sed mulierem q̃uis pulchram. meretricē tamē
quibuslibet uiris precū causa sese substernētē.
Id tibi molestum esse / aiebas. libēterq̃ amorē
hunc uelle te postergare. Sed uiam / modumq̃
nescire / quo fieri liber / et amore uacuis posses
Nam et si plures sacerdotes consulueris / nemi
nem tamen remedia que tibi uiderentur effi
cacia protulisse dicebas. Rogabas igitur me /
magnisq̃ precibus efflagitasti / egritudini tue
ut aliquam afferrem medelam. Ac iter ostēde
rem tibi quo posses ardentes amoris flammās
effugere. Parebo desiderio tuo / salubriaq̃ pre
bebo tibi remedia. Si ea amplecti uolueris. nec
uerebor medici culpam mihi ascribi. si tu obedi
entis egroti personam susceperis. q̃uis arbitror
quos consulisti sacerdotes / satis tibi fecisse /
si precepta tenuisses / que illi dederunt. sed tibi
uisa fuerūt fortasse graua. Nam cum dicerēt
fuge illam / nihil sibi loquaris / nihil de illa audias
durum uerbū uisum est. At febricitans quocq̃

iustus audit frigida pocula sibi negari Si tamē
sanari uult / quod medicus mandat / diligenter
obseruat. Tu ergo mi Ipolite. si uis amorē eua
dere / liberq̄ fieri. prepara ut que precipiam fa
cias. Noscito egrotum te esse / maximaq̄ ir fir
mitate detentum. et propter sanitatem / dura
et aspera esse plurima subeunda. Nempe egro
tus est mi Ipolite / omnis qui amat. ac nedum
egrotus / sed mēte etiam captus / atq̄ insanus
et amens de amore inq̄m illicito. Nam deū co
lere / et amare / parentes / uxorem / et liberos /
uirtutis est / non uicii. sanitatisq̄ non egritu
dinis. at tu amorem illicitum sequeris. Quid
tu esse amorem de quo iam loquimur credis.
ueteres putauerūt illum ex uenere / uulcanēq̄
natum puerum. cecum / alatum. sagittas in ma
nibus habentem. quibus uiros ac mulieres feri
ens / ardorē dilectionis infunderet. Apud Vir
gilium legimus. Nunc scio quid sit amar. du
ris in cotibus illum Ismarus aut Radope. aut
extremi garamantes. nec generis nostri puerū
nec sanguinis edunt. Sed error hic mortalis po
puli fuit / qui ueritatem attingere non potuit.
Amor ut in tragediis inquit Seneca. nihil ē aliud
nisi uis quedam magna mentis / biādusq̄ animi
calor / qui inuenta gignitur luxu / ocio. et inter
leta fortune bona nutritur. Hic mentem hōis
eripit. iudicium omne omne perfertit. sensum

39
41
ebetat animū extinguit Nāq̃ cum mulierē di-
ligis non in te sed in illa uiuis. Quid igit̃ perius
est q̃ uiuentem non uiuere q̃ sensum habentē
non sentire q̃ oculis peditū nō uidere. Egdeꝫ
qui amat in aliū mutatur uirū / nec loquit̃ nec
facit que ante solebat. Hinc Parmeno apud
Terentiū Dū boni qd hoc morbi est / adeo ho-
mines imitari ex amore ut non cognoscas eui-
dem esse. Putat Comicus morbū esse amorē-
nec male putat Nam et apud Macrobiū luxu-
riā que uel mater amoris est uel filia deterrimi
morbi partē. Ipocrates dicit hic morbz plerūq̃
iuuenes agrediūt̃ sed uiros quoq̃ senesq̃ uexat
Tantoq̃ piculofior et risu dignior est quanto
persona que capta est etate aut sciētia censeēt̃
p̃stātior. Cum ergo ypolite captus sis amorisq̃
seruias scias te mōbosum esse Si morbosus es
liberari stude. Nam quis morbum patitur qui
curari non uelit Sane et morbus grauior est a-
cerbior piculofior eo morbo maior sit de sani-
tate cura. Si tua infirmitas magna ē sic et cu-
re diligentia magna. Cogita mi ypolite quo in
statu es. tu nihil te estimas. quicquid tibi eue-
niat leue est. Solum super amica anxius es / nō
parentes nō necessarios nū benefactores mag-
nificas. solus tuus animus ī amica est. Illā amas
Illam p̃moues Illam sōpnas. de illa cogitas. de
illa loqueris. de illa inspiras. nihil agis qn mōrī

am eius habeas. En stulticia amentia morbi q̄
tetrimum. an non est petenda cura. quis nō
sanari hoc morbo uelit. Ceterum ad salutem
tuam hec sunt necessaria. Ipolite. que si feceris
sanus eris. Si neglexeris / sepelieris in morbo
tuo. nec te quisq̄m iuuare poterit. Cogita pri
mum q̄ remote a preceptis dei recessisti. qui
cum deberes deum ex toto corde diligere / cre
aturam amasti. et in ea omnem tuam dilectio
nem et oblectationē posuisti. Sic enim factus
es Idolorum cultor. Nam qui creaturam deo
preponit / Idolatra est. negabis te Idolatrā eē
quasi non preponas creatori creatū. At si ue
rum fateri uis / plus tuam amicā diligis q̄ deū.
nam que deus mandat / negligis / postergas / cō
tenuis que uult amica / sūma cum diligētia cu
ras adimplere. Et hoc nēpe est / preferre mul
erem deo. Heu q̄m magnum est malum / q̄ pe
riculosum / q̄ detestabile creaturam sic amare.
ut deum paruifacias. Deus / cum esses nihil / te
aliquid esse fecit. nec te lapidem / nec te genti
lem / nec iudeum. sed hominem christiani m fe
cit. ut posses scire diuina sacramenta. et uiam
qua itur in celum. ipse quoq̄ deus / cum ob cul
pam primi parentis / tu et ceteri homines para
disum amisissetis. nasci pro te uoluit. fieri ho
mo / capi / cedi / uituperari / crucifigi / mori / ac
suo te precioso redimere sanguine. En q̄ mag

40
42
na ingratitude et iniquitas inhumanitas feri-
tas. hunc qui tanta pro te fecerit ppter uilem
relinquere mulierculā Hoc satis te ceterosq
xpianos mouere deberet ut omissis amoribus
illicitis deo soli seruirent Sed cogita ulterius
Quid agis ypolite Pulera tibi uidetur amica
Credis ne sic semp pulcra erit Res est forma
fugax. ut iquit Tragedius Mulier q̄ hodie for-
mosa est. cras deformis erit. quid tu bona ppe-
tua et inmutabilia pro caducis mutabilibusq
permutas Sic ut putas spectabili forma m̄er
leue hoc bonū est Nichil enim forma mulieris
est nisi moribus sit adiuta Castitas est q̄ feiaz
laudat nō forma Tu nō castitatē sequeris. sed
solum formam amas. formā hec uti flos agri d̄
cidit Rosa mane rubea. sero languescit Nichil
formosius est uirtute atq̄ honestate / si hanc
intueris / multo tibi formosior uidetur q̄ tua
amica Et enī. nec lucifer nec hesperus tam deco-
rus est quam ipsa facies honestatis quam qui
relinquit ppter mulierem existima oro quā sit
delirus et amens. Ceterz Ipolite ut tecum non
multis utar Sed quā amas mulier nō tua sola ē /
complures eam habēt / nec ipsa te solum amat
sed alios quoq̄ amat / Quid tu in turba uis fa-
cere. Cogita te esse iam in uespere Iam senem
Iam mortū pximū. Vis ne cū iuuenibus cōten-
dere. uis cum robustis pugnare. Quid tibi in

eo prelio queris / in quo uictor succubis. Mag
na res est uirum senex a iuuenibus extorquere
mulierem. Si tam es potens ut extorqueas. qd
uicisti / cum prelium huiusmodi sit ut uincens
subcumbat. Quid est oro mulier. nisi iuuentu
tis expilatrix / uirorum rapina. senum mors / pa
trimoni deuoratrix / honoris perniciēs / pabulū
dioboli / ianua mortis / inferni supplementum.
Cogita Ipolite quot mala per mulierez obuene
nerint. cum Salomon. tum Olophernes. tum
Sampsou / per mulierem decepti fuerint. non
te credas sic fortem esse / ut non illudaris. Sed
quanto uiris illis debilior es / incautior / impru
dentior / tanto te ab eo loco semoue. in quo po
tes decipi. Nichil est mulieris amor. qui cum
peccato est. Non est in muliere stabilitas / que
nunc te amat / cras alium amabit. et una tecum
amabit alios. Quid tu hunc amorem existimes
qui in plures diuisus est. Nulla mulier tā fixe
aliquem amauit. que ueniente nouo proco / no
uisq; / uel precibus / uel muneribus / nō mutant
amorem. Mulier est animal imperfectum / ua
rium / fallax / multis moribus / passiōibusq; sub
iectum. sine fide / sine timore / sine constantia /
sine pietate. De his loquor mulieribus / q; tur
pes admittunt amores. Nunq; hec stabiles sūt
Nanq; ut semel a recto tramite recesserūt. Iā
se liberas arbitratur. ut quocūq; uelint uagēf

41
45
nec amplius | uel mariti | uel amici | timerem ha-
bent Credo equidem illam coeundi feticā uo-
luptatē tibi qui iam senio exhaustus es parum
placere Nam quid nedum tibi antiquo et ari-
do Sed Iuueni humecto illa inepta et spurcida
uoluptas conferre potest quam mox penitudo
consequitur An non magna res ē amonicio illa
ac citacio siue conminatio qdam que post pecca-
tum euestigio mentem hominis cruciat | quā in-
iniquus est homo q̄ tociēs amonitus non quie-
scit qui punitus non emendatur qui correctus
nō efficitur melior quid ille actus carnalis ope-
ratur nisi carnis interitum utinā solam carnē
interimeret et nō occideret animā At duo cū
in uicem coeūt uir et femina quasi duo uasa te-
stea mihi uidentur que inter se cōfricantur do-
nec rumpantur et ad nibiū redigantur Tu ta-
men nō in coitu sed in uisu sermonēq̄ forsitā
oblectaris Quid obsecro in uisu est tam pul-
cri ut non inuenias aliqd pulcrius Pulcritudo
quam debemus querere ī celo est Cui null'a po-
test res mūdāna compari In illis cōmis pfectio
est Mundana semper diminuta sunt Illa ppe-
tua hec caduca Illa fixa hec fluxa Hanc quam
tu miraris formā paulū quid febris eripiet aut
si morbus abfuerit senectus non deerit que il-
lam teretem succioq̄ plenam faciē rugosam cri-
spamq̄ reddat Fient illa q̄ nūc miraris mēbra

de cursu temporis arida | nigra | squalida fetore
spurcie plena Non oculi splendore seruabunt
Fetebit os. Collum incuruabitur Corpus undique
sicco et arido truco fiet simile Cogita hec Et
auerte spem priusque fuge quam priueris Multo enim
melius est rem contemnere quam perdere Iam uero
de sermone suauis dulci | placido et mellifluo
quo te dicis oblectari Admodum miror Quid
enim sermo mihi bieris in se dulce habet quid di
cit tibi amica Nempe aut queritur aut plorat
aut minatur | aut tibi inanes fabellas refert.
dicit quid cum uicina fecerit quid somniauerit.
quot oua galina peperit. quibus floribus ferta
componatur. omnis sermo mulieris de re uana
leuius est. in quo qui oblectatur. et ipsum leue
esse oportet. narrat tibi nonnunquam se | et cum alio
amatore | et quo pacto iacuerit. quid doni rece
perit | quam cenam habuerit | quibus uoluptati
bus fuerit usa | que res non gaudium tibi sed
cruciatum afferunt. Sed accipe que uelis gau
dia in sermone amice | Eris ne tam amens rois
inops ut non magis in alicuius docti uiri uel bis
sermonibusque leteris Resume omnia simul que
in amore sunt gaudia Rursusque tedia multa ista
pauca illa reperiens. uerumque illius sententiam dices
qui parum mellis in multo fellemersum inquit
amorem esse. Cum ergo ypolite totus amor de
quo loquimur uanus asper amarus danosusque sit

42
44
et hominē morbo grauiſſimo teneat Curandū
eſt ut ab eo libereris Cura autē ea eſt ut menti
tue pſua deas malū eē amorē Poſt hec declines
amice ſermonē. ociū fugias In negotio ſemp ſis
Viros bonos qui te inſtruant ſe q̄ris. nulli ludo
nulli cōuiuio interſis Si qd largita eſt tibi amica
abſte abicias. nihil penes te ſit qd illius eſt puta
illā eſſe nūciū dyaboli qui te pdere uelit Sint in
memoria tua xp̄i beneficia q̄ tibi impedit. Co
gita quot benefacienti p̄mia in celeſtibus ſedi
bus Et quot malefacienti ſupplicia apud inferos
p̄parata ſūt. Cogita dies tuos aſſidue fieri bre
uioreſ Inſtareq̄ ſemp ultimū. Cogita quia irri
ſui eſt qui amat Et preſertim uir euo maturuſ
Cogita inſtabilē mulieris animū Cogita pditi
onē tempis quo nihil ē p̄cioſius Cogita diſſipa
tionē bonoz Cogita uitā qua uiuimus breuiſſi
mā in hoc ſeculo q̄uis uoluptatibus ſit dedita.
Et i alio mūdo quē i gimus nullū eſſe uite finē
Hec ſi tecū ſedulo cogitaueſis preceptaq̄ iſta
tēueris Amorē quo cruciaris a te breui tempe
relegabis Virūq̄ a ium te preſtabis deo gratū
celoq̄ dignū Vale. Hec habui q̄ nūc raptim cō
tra amorem dicerē alias ubi ociū fuerit pluribz
te amonebo. Itēq̄ uale et quod tibi dāpno eſt
auertere ſtude. Ex Vienna. ii. kal. Ianuarii an
no domini M. cccc. xlii.

